

Amsterdamsche Vreughde-stroom (Eerste deel)

bron

Amsterdamsche Vreughde-stroom (Eerste deel). Cornelis Jansz Stichter, Amsterdam 1655 (tweede druk)

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/_ams013amst03_01/colofon.php

© 2013 dbnl

Opdracht Aen de Soete Amsteldamsche Juffertjes. Soete ende waerde Nymphjes:

HEden kome ick u op-offeren, t' ghene ick u al langhe hebbe beloof: 'kvol doe hier mede mijn schult, en versoeck, dattet V E gelieft soo te aenvaerden, als het u werdt opghedragen, te weten, dese mijne Amsterdamsche Vreugde-Stroom, versien met verscheyde bevallijcke, soete Deuntjes, en nieuwe aengename toontjes noyt voor desen meer gedrukt, of in 't licht gesien, Gevloeyt uytet Breyn van verscheyde Min-lievende, vrolijcke Geesten, by mijn van lange tijdt opgesamelt, ende nu by een ghevoeght, om u in dese langhe Avonden te dienen, de verdrietelijckheit vande selve te verdrijven, ende u selfs met dese Vreughde-Stroom te vervrolijcken: Ende by aldien bemercke dat u deselve aenghenaem is: 'K doe belofte om met een Tweede Deel te vervolgen, so dra het my mogelijk sal sijn. Vaert ondertusschen wel, ende blijft gegroet van my.

*V E. Dienstwillige
Cornelis Stichter.*

Aen de Amstel-Nimphjes.

SOete Juffertjes stae by,
En doorsiet dees soete *Stroomen*,
Kuysche Nimphjes van het Y,
Hebt ghy *Vreughde* voorgenomen?
Siet, soo moet ghy herwaerts komen,
By dees soete *Vreughde stroom*,
En doorsnuffelen sijn Paetjes,
Soete *Stroompjes*, lichte Blaetjes,
Want je benter wellekoom.

'k Weet ghy bent den Amstel wel
Gewoon met Jaghjes door te ploeghen,

Met vermaeck, en vreugden spel,
Tot u eygen selfs genoeghen,
Daer ghy u tot vreucht ginckt voegen,
Tot ghy quaemt, of aen de Meer,
Schullip, Ouwerkerck, of Diemen,
Soms te zeylen, of te riemen,
Naer de wint dan had sijn keer.

d'Amstel benje meed' gewent,
Metje Schaetsen door te snyen,
Over 't Ys, siet, ick bekent,
Dat ghy u daer kondt verblijen:
Maer hier is een ander rijen,
Sonder Jacht, of Schaets, of Schuyt,

Sonder Paert, of sonder Sleeden,
Sonder datter moeye leeden,
Uyt dit *Amstel-Stroompje* spruyt.

Hier is vreughde by de mijl,
Hier sijn *Stroomen* voor een keeltje,
Die wil singen, onderwijl
Dat een ander speelt op 't Veeltje,
Hier is voor een soete Beeltje.
't Geen haer aengenaem vermaect,
Soo sy is ter Feest geseten,
Vreughde sal sy niet vergeten,
Soo sy maer dees *Stroom* genaect.

[Wen ick mijn tweede Ziel.]

Toon: Waer ick my wend of keer, &c.

WEn ick mijn tweede Ziel,
 Ootmoedigh voor u kniel,
 En smeecklijck klaegh
 (Ay my!) hoe mach 't geschien,
 Dat ghy dan kond voor my u Dienaer vlien.
 Ick smoor en smelt van rouw,
 Noch ben ick u mijn waerde Engel trouw;
 Iae blijve u slaeff, tot dat mijn matte Ziel beswijck, en helt
 Nae 't Elisesche Veldt.
 2 Als ghy mijn Ziel-son ziet,
 Wat laeuwe tranen vliet
 Ick daegh'lijcks stort,

Of als ick 't weenen staeck,
Door swaerder droefheydt, en aen 't suchten raeck;
Is dat niet tuygh ghenoegh,
Wat reyne liefde ick u toedrage, en droegh?
Soo sulje sien, hoe in mijn hart, als my de Ziel ontgaet,
V Naem geschreven staet.

3 Mis haeght u dat ick poogh
Te sterven, wijl u oogh
En schrander geest, of klaer verstandt,
Mijn liefde kent en ziet?
Ey laet my dan noch langer in 't verdriet:
Want soo 'k u gunste mis,
Heeft aerde en zee voor my geen laeffenis;
Den Hemel selfs, liet oock mijn Ziel van u gehaet, niet in
Zijn beeld en mijn Goddin.

[Wech Werelt, 'k heb gesien hoe ghy u kond vermommen.]

Stem: Nota.

1.

WEch werelt, 'k heb gesien hoe ghy u kond vermommen,
 U schoonheydt is maer schijn, de waerheydt spant de Kroon,
 Een nieuwe liefde heeft, mijn vierigh hert beklommen,
 De luyster van mijn Lief is boven alle schoon,
 O deught ghy hebt mijn Ziel ontsteken!
 'k Min u, en ben geheel,
 'k Min u, en ben geheel, de werelt afgewecken.
 hoe ghy u kond vermommen

2.

V licht verdonckert noyt, men kan het niet bekleeden
 Met arme stof, de glans is boven het gewaet,
 Ghy blinckt oneyndelijck, en u uytmuntentheden
 Verheerelijcken niet, door 't Konincklijck Cieraet,
 Ghy wilt alleen de Ziel bewoonen,
 Dien ghy van 't aerdtrijck gaet,
 Dien ghy van 't aerdtrijck gaet, den wegh ten Hemel toonen.

3.

Wat rust ist schoonste deucht, dat hoop noch vrees kan brengen

Veranderingh in een wanckelbare Ziel?
Want schoon het Vyer, en Aerd', en Zee, zich t'samen menghen,
Noch druckt ghy 't wreet geval met ongesette hiel:

De bittere doodt die 't al doet vresen,
Moet u een soete gangh,
Moet u een soete gangh ten eeuwich leven wesen.

Neus-Sangh.

'K Sie hier meer Neusen dan de mijne,
Som krom, som recht, som blaeu, som root,
Ghepuyst, geperelt al van Wijne,
Som schamen die om te dragen bloot,
Som heb een kleen,
Neusje, geen been,
Som hebben een Neus soo kout als loot.

2 Dan vintmen noch alsulcke snatse,

De tip hanght haer over de mondt"
 Men souder een deur meed' op flatse,
 Als hy maer niet te vast en stondt.
 Som heb een soet
 Neusje, som doet
 Hun Neus verwagg'len, gelijk een hont.
 3 Maer het beste van al de Dampen,
 Of schoonen Gevels dat isser een
 Van *Harmen Gerrits*, 't aer zijn maer lompen,
 By sijn kleyn Neusje heel ongemeen,
 Hyheeft geen kleen
 Neusje, maer een
 Wackere snavel, en sonder been.

Drinck-Liedt.

MYn Naeste gebuyrtje ick brengh het uw,
 't Is hier al *qui beut, qui boit*,

Vyt goeder herten gun ick het uw:
Want het Wijntje smaectt seer moy.

*Chocquons & vuidons les verres,
Faisons la bonne chere,*

Laet ons singen in 't generael.

Vivent de vrienden altemaal.

2 Soo neemt het al in u handeken,

't Is hier al *que beut, que boit,*

En drinckt het uyt tot het randeken,

Want de Wijn die smaectt seer moy.

Chocquons, &c.

3 Nu zet het doch aen uw mondeken,

't Is hier al *qui beut, qui boit,*

En drinckt het uyt tot het grondeken,

Want de Wijn die smaectt seer moy.

Chocquons, &c.

4 Nu heb ick het glaesje sijn recht gedaen,

't Is hier al *qui beut, qui boit,*

Dat onder ons is sal boven staen,

Want het glaesje is see moy.

Chocquons &c.

5 Gebuurtje ten mach alsoo niet zijn,
 't Is hier al *qui beut, qui boit*,
 Ghy moet mijn geven u mondelijn,
 Kust nu al kuste ghy noyt
Chocquons, &c.

Chanson a Boire.

*Amis c'est a ce coups, qui le guerre est fine,
 Le temps passe n'est plus, la paix est nostre amie,
 Puis qu'un accord divin,
 N'a scen poser les armes,
 Ne versons plus des larmes,
 Que des l'armes de vin.*

*Imbecillis amans qui mourez pour ces Dames,
Fy de vos sentiments, qui bruslent dans vos flames,
Plus qu'un accord divin,
N'a scens poser les armes,
Ne versons plus des larmes,
Que des l'armes de vin.*

*Si les Dieux ont souffert, pour cause ligittime,
Que Mars est aux enfers, & Pluton pour victime,
Lessons les en repos,
Pendant que sur la terre,
Nous vuiderons les verres,
Et hausreons les pots.*

*Me prisons les Combats, la fortune & la glorie,
Vive le savoyart il ayme bien à boire,
Puis qu'un accord divin,*

*N'a scen poser les armes,
Ne versons plus des larmes,
Que des l'armes de vin.*

***Veen-Vos Praetje, Tusschen Harmen ende Jan, op de Bruyloft Van
T. I. ende S. d. K.***

Ian.

SEgh my *Harmen* Hoender-diefje,
Is dat *Teunis* met sijn Liefje,
Die soo Bruyntjes zijn gekleedt?

Harmen.

Foey ghy plompert wilt u schamen,
Kunt ghy dach noch tijdt beramen?
Dat ghy hen nu *Teunis* heet.

Ian.

O, vergeeftme 't Is *Antonie*,

Met zijn Priesterlijcke tronie,

Harmen.

Soo, let beter op u stuck.

Ian.

Wilt ghy alles beter weten,
Soo most ghy hem *Bruyd'gom* heeten,
Ende wenschen hem geluck.

Harmen.

Ick bekent, wy missen beyde.

Ian.

Dat ick nu oock plompert seyde,
Tegens u, als ghy tot my?
Segh berisper wat soud wesen?

Harmen.

't Is genoegh hou op met lesen,
Stopje mont met rijsen bry.

Ian.

't Is geen tijdt de mont te snoeren.
Laet ons eerst ons plicht volvoeren.

Harmen.

Nieu-getroude zijt ghegroet,

Ian.

'k Wensch u beyde sulcken zegen,
Als oyt yemant heeft verkreghen,

Harmen.

Amen, dat 't gheschieden moet.

Toegift tot een Stootkant.

Ian.

Bruyd'gom met u lieve Klerckje,
Onse Lieven-Heer die sterckje.

Harmen.

Met een ongemeene deught.

Ian.

Oock soo wensch ick dat ghy Saertje
Blye moer woort binnent 't Jaertje,
En wat luy'ren spoelen meught.

Harmen.

Datmen seyt tot uwer eeren,

Ian.

Dese Klerck is hupsch in 't leeren,
Keurtse vry voor meestres.

Harmen.

Nu vaert wel, de Heer verkloeckje,

Ian.

Hy het broeckje, ghy het doeckje,

Harmen.

Klerckjen onthou die les.

*Antonis is zijn naem in desen staet geheeten,
Maer als hy weer Crispijnt, soo moet hy Teunis heeten.*

Door Veen-vos.

Vryery.

Stem: Amarillette mijn Vriendin, &c.

Ionghman.

MYn Soetje, ick moetje, dit op sijn Fries,
Eens bringen, 't zijn dingen, van geen verlies,
Mijn Susje, een kusje, soo sachjes en weeck,
Dat smaect als Baers met boter en eeck.

Dochter.

Ons Lobben, door 't sobben, zijn uyt 't fa sol,
Nee Pietje, dat gietje, mijn al te vol,
Weest statigh, en matigh, maeckt geen getier,
Wat soenen is dat? jy breektme schier.

Ionghman.

Dat smaectme, dat raecktme, aen 's herten bloet,
Wat duycker, deen suycker, en is soo soet,
Mijn Roosje, mijn Troosje, van heunigh stof,
Ey voel mijn Polsje dat slaet 'er of.

Dochter.

Iy queltme, en speltme nu op de mou,
 Wat quackjes, maer strackjes, so sal ick jou
 Het Meysjen, geen reysjen noemen, mijn vriend,
 Die jy met herten en sinnen mient.

Jonghman.

O neenje, wat meenje, wel wat een struyf,
 Mijn Schaepje, mijn Aepje, mijn Vyltje, mijn Duyf,
 Mijn liefje, Mijn Diefje, mijn eele Boerin,
 Dat ick een ander als jou bemin.

Dochter.

O maetje, hoe praetje, beter als stom.
 Siet Gijsje, en Lijsje, die lacchen daer om,
 Iou kallen en mallen, dat hooren, sy juyst
 Nou griffelt dat volckjen in heur vuyst.

Jonghman.

Neen Beckje, en treckje dat geensins an,
 Doch 't vrijen, kan lijen, geen derde Man,
 Dus laten, wy praten in 't duyster dat 's puyck.
 Daer krijght men Reusel van in de Buyck.

Stuyr-Recht.

[*Ach Silvia Princesse.*]

Toon: Tou les Soldats de France, &c.

Ach Silvia Princesse,
 Waerom zijt gh, gh, gh, gh, ghy soo straf?
 Maeckt in mijn hert veel bressen,
 Ey! laet u wree, wree, wree, wree, wreedheyt af,
 Ghy doet my soo veel pijn,
 O schoonste diamant,
 Die niet zijn te verdwijnen,
 O Liefste, lie, lie, lie, lie, lief hoe kant.
 2. Coridon 't mach u niet baten,
 Hoe zijt ghy du, du, du, du, dus verblind,
 'k Doe u doch niet dan haten,
 Daerom een an, an, an, an, ander Lief bemint,
 Ghy zijt my veel te rijcke,
 Daer toe te hoogh van moedt,
 Gaet siet naer uws gelijcken,

Dat is u we, we, we, we, wel soo goet.

3. 'k Heb u mijn Lief verkoren,
Ghy staet in mij, mij, mij, mij, mijn hart gegront,
Soo ick u had verloren,
Soo waer mij, mij, mij, mij, mijn ziel doorwont,
Daerom sal ick niet scheidē,
Van u mijn Lief minjoot,
't En waer dat een van beyden,
Haelde de fe, fe, fe, fe, felle doot.

4. Laet doch u droefheyt varen,
Het is do, do, do, do, doch om niet,
En wilt u doch bedaren,
Soo hebt gh, gh, gh, gh, ghy geen verdriet,
Ick heb een ander Liefje,
Die staet in mijnen sin,
Die my gelijk een diefje,
Doet trecken to, to, to, to, tot de Min.

't Praetje voor de vaeck, *Geschaft op den tweeden dach van I. V. B. ende K. G. Bruylofts-dagh, in Amsterdam.*

IOnge luy, tza, niet te droomen,
Waerom benje hier gekomen?
 Kijck hoe zitmen nu bedeedst.
 Was het om dees Bruylofts-Feest
Met jou druylen te vercierien?
Speelnoots, schaemje met jou vierien.
 Lustigh, vrolijck, repje dra.
 Toonje quinten, kom, tza, tza,
Maeck ruym baen: wie sal beginnen?
Niemant? wel ick mis mijn sinnen!

Hoe, wat schortje, krijghe vaeck?
Spreeck recht uyt, zeg neen of jaa 'k:
Kom, ick moet de vaeck verdrijven;
Ick bedingh voor al geen kijven.
Mis ick, hou mijn fael te goe;
Luyster wacker snedigh toe.
Juffers, gut wist ghy de reden,
Waerom 't Bruytje ginck bekleeden
't Overgroote Huw'lijcks Gild,
'K loof daer wierd geen rijdt gespildt:
Ghy soud naer gheen Vryers wachten,
Maer haer selven daet'lick trachten
Te bewegen tot u min.
Vraeght Katrijntje eens de zin,
Waerom datse mist haer kroontje,
'K weet sy seyde: mijn lief Adoontje
Vont te nacht my soo gestelt,
Dat ick wellust en geweldt,

't Hooft dorst bien, jae hem noch tarten.
Hy riep Engel stelt geen parten,
Maer ick als een Amazoon,
Weygerd' hem mijn Maegde-kroon,
Daer hy my soo lang om prachten:
Hy viel aen met nieuwe krachten.
Schoon hy swoeghde heel verhet,
Hy wiert datelijck verzet;
Al sijn stormen, en sijn lagen,
Wierden weeldrigh afgeslagen
't Eynden aam, en loos gestreen,
Liet hy af en rust sijn leen:
Hy leeft raedt met sijn gedachten,
Sloot met list my te verkrachten,
Dies eyscht hy een kindt te baet,
Dat ick, hallef weegh toelaet.
Toen lockten hy, door sijn smeecken,
Cupido, vol loose treecken:

Och, toen wast met my gedaen;
Want die viel soo listigh aen,
Dat ick hem niet af kon weeren;
Oock kon ick mijn Lief niet keeren.
Dus benart soo viel ick vlack.
Binnen raeckt hy met gemack;
't Heyl daer hy soo langh naer wenste,
Al mijn Maeghde-çier verslenste,
O! de zoete troetel smert
Kittelde soo aen mijn hert,
Dat ick in sijn arm most zijgen;
Maer de rest sal ick wel swijgen,
Cupid' sach mijn flaeute haest,
't Potte-boefje stond verbaest,
Heel beteutelt, sonder spreecke;
Maer doe loosje myn ginck steecke
Een kruyd-nagel in mijn mont,
Toen bequam ick weer terstont;

Want het my soo fris verquickte;
 Dat ick schier van wellust stickte.
 D'eene vreught was nau gedaen,
 Oft 't ginck weer van Meta aen.
 Hymen, om dees strijd en liste,
 Lachte dat hy hem bepiste.
 Iuno barste schier van lagh,
 Doe sy my verwonnen sagh.
 Pafos Wicht die snoode guyt,
 Zong van vreught dit lietie uyt.

[*Catrijntje heeft het speck al wech.*]

Toon: Laest als de Nacht Godin Diaen.

CAtrijntje heeft het speck al wech,
 Ha! ha! ha! ha! Ia wel ick segh,
 Hoe qualijck wist sy haer te houwen,
 Niet waer? het was altoos,

Ick sal noch wil niet trouwen,
Doch 'k was haer te loos.

2 Het blijkt, ick hielper aen een Man,
Al hiels' haer noch soo schuw daer van,
Nu smaect sy enckel vreught en weelde,
't Soet van dees eene nacht,
En is niet uyt te beelde,
Sie, ons Bruytje lacht.

3 Ho! ho! Catrijtje denckjer om,
Ia, Ia, tsa repje Bruydegom,
Ty voort naer bedt toe met jou beyde,
Toont daer jou mann'lijkheyt,
En hout voort aen met strijden,
Tot dat ghy Taetje zijt.

W. Schellincks.

Smautsen Gesangh.

*P*Resta mitias ogus,
*P*resta notius, sol fa mi re, *P*resta, &c.

*T*ine-me, tine-me,

*A*y si me matines, cajo, cajo,

*A*y si me matines, cajo, cajo, re.

2 *E*lto me morido,

*P*resta notius, sol fa mi re, *E*lto, &c.

*T*ine-me, tine-me,

*A*y si me matines, cajo, cajo,

*A*y si me matines, cajo, cajo, re.

3 *F*rato me boutica,

*P*resta notius, sol fa mi re. *F*rato, &c.

*T*ine-me, tine-me,

*A*y si me matines, cajo, cajo,

*A*y si me matines, cajo, cajo, re.

4 *Dona mia pama.*

Presta notius, sol fa mi re. Dona, &c.

Tine-me, tine-me,

Ay si me matines, cajo, cajo,

Ay si me matines, cajo, cajo, re.

5 *Mio resusito,*

Presta notius, sol fa mi re. Mio, &c.

Tine-me, tine-me,

Ay si me matines, cajo, cajo,

Ay si me matines, cajo, cajo, re.

6 *Re in honorado,*

Presta notius, sol fa mi re. Re, &c.

Tine-me, tine-me,

Ay si me matines, cajo, cajo,

Ay si me matines, cajo, cajo, re.

**Letter-Bancket. Ghegrabbelt op den tweeden dagh van H. G. ende S.
Bruylofts-Feest.**

*VRIENDEN 'k speel hier op mijn Fluyt,
't Heyl van Bruydegom en Bruydt,
En kapittel sulcken Maeghd,
Die dat speelen niet behaeghd,
Door het Suycker Dry-zaed wort
Druyl-oor tot de vreugd geport.
't Groene Paer wijst men na 't Bedt.
En de Speelnoots op haer pret.*

't Fluytje.

*D'Aldereerste Minne-lusjes,
Geconfijt met duysent kusjes,*

*Ia het zerrip zoetste zoet
 Is op het lekkerste geboet,
 In de lieffelijkste uurtjes.
 Met ontelb're Minne-kuyrtjes,
 Van de weelderijckste nacht.
 Bruydtje 'k wed ghy weynigh dacht,
 Dat dat pit der leckernije
 Soo wel smaecte, doen de Reye
 U geleyde naer het Bedt:
 Daer u Maeghdom met een set,
 (Door des Bruyd'gooms malle malle)
 Was verspilt, wat mach ick kalle?
 'k Bid, ay bid! het poesel-wicht,
 Dat hy met sijn gulde Schicht
 Treft u Speelnoots en Gespeelen,
 En al die niet mogen veelen,
 Datmen eens van vrijen kickt.*

*Cupidootje mickt, ay mickt!
 Wilt haer harde hart soo rake,
 Datse stracks van minne blake,
 Op dat haest een Bruyloft uyt
 Dese Bruyloft-Stacy spruyt.*

Kapittel-Stock.

*Iuffers, soo de soetigheden,
 Die de Bruy u kan ontleden,
 Noch geen sucht, geen lonck, geen lagh,
 Noch ghevley, ghestreel, ghepragh,
 Noch de aengename woortjes,
 Die oyt vloeyde langhs de boortjes
 Van u Minnaers Coralijn
 Daer men Goden ambrosijn,
 En haer Nectars puyckste geuren
 Hayligh-bitter by sou keuren,*

Noch u Maeghdelijck besluyt,
 In het minste niet vry-buyt.
 Wilje van gheen Trouwen hooren?
 Soo moet Hymen in sijn tooren,
 U uyt duldeloose hoon,
 By de levendige doon:
 Eeuwigh bannen (als Bagyne)
 Slijtje leven daer in quyne,
 Want je bent niet beter waert.
 Wordje nou niet al vervaert?
 Sie, dat komt van tegenstreve,
 Doe 'et niet weer van je leve,
 Maer gaep, en beraedje kort.
 Als jou Pap eboden wordt.

Muyse-Keutels,
 Wacker Droomers,
 Drooghe Loomers,
 Leegh u Roomers,
 Tot de gront.

*Doetse klincke,
Laetse schincke,
Dat we drincke
In het ront.*

*Kust de Lipjes,
Pafos knipjes,
Op de tipjes,
Nu een reys,
Van u Vrijster,
Wat de pleyster,
Je bent byster,
Koel of wijs.*

*Ay wilt singe,
En komt springe,
Sluyt de kringe,
Reyck u handt,
Waerom schroomje,
Lustigh, koomje?
Waer van droomje?
Foey, 'tis schant.*

*Ia nu wou ick gaen staen pruyle,
Niet te balcken, of te huyle,
Flucx weest vrolijck, tza je moet,
Wat Brust heen je rechte bloet.*

*Siet ons Bruytje slaept by kans,
Repje Bruyd'gom aen den dans:
Voort naer bed toe metje Twee,
Gut Speelnootjes mochtje mee:*

*Dat je eens mocht sien de pret,
 Diese hebben op het Bedt.
 'k Weet, je riep wel overluyt,
 Och! die mee eens was de Bruyt.
 W. 6 Stuyver:
 Den 8 van Crol-maent 1651.*

Bruylofts-Gesangh.

Stemme: Repicavan, &c.

*ENg^{le} Choren,
 Slae nu met blyen toon,
 Dewijl een Engel is de Bruydt,
 Dewijl een, etc.
 Nu haer Bruydegom verengelt, vermengelt
 By volle weelde van 't hert soet geluyt,
 By volle weelde,
 By volle weelde van 't hart soet geluyt.*

2 Gheen Konings Kroon,
 En ciert eenigh Vorst,
 Gelijck de Bruydegom van sijn Bruydt,
 Gelijck de Bruydegom, *etc.*
 Ny, hy gekroont verengelt, vermengelt
 By volle weelde van 't hert soet geluyt,
 By volle weelde,
 By volle weelde van 't hert soet geluyt.

3 Siet de zegen,
 Vloeyt van boven neer,
 Op dit vereende lieve Paer,
 Op dit vereende, *etc.*
 Leef dan in vree, na wenschen, by menschen,
 Als aerdsche Engelen eeuwich voor en naer,
 Als aerdsche Engelen,
 Als aerdsche Engelen eeuwich voor en naer.

Drinck-Liedt.

*N*Abuyr 'k wensch u goeden dagh,
Laborette Domino,

‘k Brengh het u eens soe ’t wesen mach,

Laet varen,

Laborette, ‘k gader mee decken,

Mijn Schuytje is leckee,

Ick kanje niet setten,

Laborette Domino.

2 Nu set het aen u mondt,

Laborette &c.

En drinckt het uyt tot aen den grondt,

Laet varen,

Laborette, &c.

3 Tsa Schencker, spoelt das glas,

Laborette, &c.

En schenckt het als ’t te vooren was,

Laet varen. *Laborette, &c.*

4 O neen, dat mach alsoo niet zijn,

Laborette Domino,

Gheeft eerst malkaer de mondelijn, Laet varen,

Laborette, &c.

Op een Kusje.

LAetst was ick met mijn Dorile,
Waer meed' ick duysent kusjes dee
Ick kuste haer Rosemont,
Die ick vol goeden Nectar vont,
Soo dat ick kuste, kus, op kus,
Tot dat sy seyd, Ey! Thirsus, sus,
Ick ben u kusjens nu al moe,
Ey rust eerst wat tast dan weer toe,
En met ick van haer lipjes seegh,
Sloot sy haer Montje en ick sweegh,
Want 'k had haer lipjes soo geplet,
Dat ons het spreken was belet.

P. des Ruelles.

Drie Koningen vreught.

Toon: Rosemont die lach gedoken, &c.

TSa laet ons den *Koningh* trecken,
 Wacker Zieltjes van de Min,
 (Yder wil wat vreughts aentrecken)
 Voeght daer by een *Koningin*,
Hey! van vreught nu singht en sprinckt,
Vive la den Koningh drinckt.

2 Fris eenmael herom gedroncken,
 Lecht by *troyjes* vry in 't lijf,
 O! die *noble Bachus voncken*,
 Is een lust, een tijdt-verdrijf,
Hey! van vreught nu singht en springht,
Vive la den Koningh drinckt.

3 Pas op *Schencker*, spoelt dat *Glaesje*,
 't Is voor dees eerwaerde Maeght,

En jy *Speelman*, edel Baesje,
Speelt een reys, 't gheen 't hert behaegt,
Hey! van vreught nu singht en sprinckt,
Vive la den Koningh drinckt.

4 En jy *Kock-neef*, schaft wat eten,
Is 't *Gebraen* daer noch niet klaer,
Gort je moet ons niet vergeten,
Lustigh op voor *sestien Paer*,
Hey! van vreught nu singht en sprinckt,
Vive la den Koningh drinckt.

5 Tsa, wie sal voor 't *Sotje* danssen,
Wie van ons wil 't *Sotje* zijn,
Wacker in de bocht als *Lanssen*,
Speelt in 't wijs, de *Sotten-schijn*,
Hey! van vreught nu zinght en sprinckt,
Vive la den Koningh drinckt.

6 Poort op, die *Poortier* wil wesen,

Gort men klopte lustigh an,
 Doejet niet, soo meugje vreesen,
 Komt de klacht aen *Koningh Jan*,
Hey! van vreught nu zinght en sprinckt,
Vive la den Koningh drinckt.

[De Bruyloft, Bruyloft die is uyt.]

Toon: Prins Robberts Mars, &c.

DE Bruyloft, Bruyloft die is uyt,
 De Vreughden zijn gedaen,
 Men braght de *Bruydt* vast inde Scuyt,
 Hoe drommel wilt nu gaen?
 Men hoort geen *Keel* noch *Snaren* meer,
 't Is al de bruy ontstelt,
 En 't *Bruyts-cieraet* leydt daer ter neer,
 O! sorgh die 't hert nu quelt.
 2 Hier stont den *Dis* van als verciert,

En daer 't *Bruydts Ledikant*,
 Gins wiert de *Min* op 't hoogst geviert,
 Men *dansten* handt aen handt,
 Hier kustemen (tot jou gheseydt)
 't Geen *Venus Soon* behaeght,
 Ia 'k had schier van de nacht geschreyt,
 Waer 't *Maeghdom* niet ghewaeght.

3 Wegh is de Vreught (o soete tijdt,)
 Waerom verschuylt soo ras?
 't Heeft my en meer wel 't hert verblijdt,
 Maer waer is 't nu soo 't was?
 De *Meyt* wech, de *Beurs* is leegh,
 'K sweer elck die had sijn beurt,
 Of ick nu weer van d' *Amstel* teegh,
 Hey; daer niet om getreurt.

4 Tsa, tsa, in 't *Schuytje, Bruylofts-vraght*,
 Siet 't *Zeyltje* streeft voor-windt,

Daer werdt maer naer u komst verwacht,
 Ick bidje, ey! geswindt
 De *Schipper* queelt met sijn *Knecht*,
 Is dat niet excellent,
 En roept in, in, 'k sal stueren recht,
 Wilt ghy *aensiet het endt*.

Ghebedt der Maeghden.

*O Godt Iupijn, Hemelsche Vader,
 Ghy zijt mijn Schepper, en bewaerder,
 Wilt mijn toe-voegen nae dijn wil,
 Een Jonghman, die zy hups en stil,
 Die my niet en stoot, noch slaet.
 Maer vriend'lijck met my ommegaet,
 Die niet dobbelt, speelt, noch wed,
 Maer vriendlijck met my zy in 't bed,*

*Die 's avonts tijdlijck meed' slapen gaet,
 En 's Morgens niet te vroegh opstaet,
 Die my minn'lijck neemt in sijn armen,
 En 's Winters my wel wil verwarmen,
 Op dat wy soo lange mogen leven,
 't Welck ghy, o! Godt Iupijn sult geven,
 Dat wy hupse kind'ren genereren,
 En voorts de Werelt helpen vermeeren.*

Chanson Nouvelle.

*L'Acquis verse du vin, verse du vin, dans Phonneur en je suis
 Je veux faire merveille,
 Je veux malgre l'amour, enfermer mes ennuis,
 De dans une bouteille,
 Que Bachus est chermant,
 Qu' Amour a de malice,*

*Et qu'il a d'artifice,
 Pour tromper, pour tromper un amant,
 Je fais d'autant d'estat, du flambeau de l'amour
 Comme d'une lantern,
 Je veux un feu plus beau, un feu plus beau, qui reluisse plain jour,
 De dans une Taverne,
 Que Bachus est charmant,
 Qu'Amour a de malice,
 Et qu'il a d'artifice,
 Pour tromper, pour tromper un amant.*

[Waerom benje spraeckeloos].

Stem: De darde Carileen.

*WAerom benje spraeckeloos,
 Spiegel klare, water-are, sonder kroos?
 Seght my eens of *Cloris* hert,
 Inder daedt, tot mijn min gedreven wert?*

Hy heeft vast geopenbaert,
 Aen de kant van sijn Boesem, dicht beswaert,
 Soete stroom vertelt, of sijn hert even is gestelt,
 Als sijn tongh, dickwils songh, en sijn reden heeft gemelt?

2 Maer ick vrees dat veynsery
 My in d' oogen, heeft bedrogen, en dat hy
 Dubbelhartigh my bemindt,
 Nu hy meer soetigheen by and're vint:
 Maer wanneer ick by my self,
 Onder schaduw van digtigheyt op delf
 Hoe hy vol gevley, als de Son vlucht van de Wey,
 Vyt het dal, nae de stal, my quam bieden sijn gheley.

3 Als hy met een Roose-krans,
 Vol Laurieren, my quam cieren, aen den Dans,
 En het aenghenaemste kruyt,
 Voor de tijdt rijp geworden, pickten uyt,
 En om mijn wellust te voen,
 Daer ick lagh, met mijn Schaepjes in het groen,
 Sachtelijck gherust, Hemel segt, was het niet een lust?
 Van mijn Lief, als een Dief, onversienst te zijn ghekust.

4 Als ick al de Vrijery
 Overlegge, moet ick segge, dat hy my
 In sijn hert geschreven heeft,
 En op hoop van mijn wederminne leeft,
 Hemel die het al doorsiet,
 Seg my eens, of hy my mint, of meent my niet?
 Soo hy liefde draeght, en een ziel die na trouwen graeght,
 Ghy alleen, zijt die gheen, die my eeuwiglijck behaeght.

[Lest als de Nacht-Goddin Diaen.]

Stem: Alst begint.

*L*Est als de Nacht-Goddin Diaen,
 Haer glinster pruyck had aengedaen,
 En dat een yeder vreuchde schepte,
 En elck in Minne-lust,
 Op het seerst' sijn handen repte,
 Hiel ick my gerust.

2 Ick sach hoe elck sijn lust volde
 Ick haecte na de soetheyt mee,

Elck nam sijn Iuffer in de armen,
 D'een kust en d'ander vleyt,
 En ick, eylaes! och armen,
 Blijf vol treurigheydt.

3 Daer song 'er een, een vrolijck Liedt,
 Gins trecke-beckt-men in 't verschiet,
 Wat verder in een doncker hoeckje
 Slaet Cupido de maet,
 Terwijl de Broeck het Doeckje
 Nae haer wens verzaet.

4 Doen sach ick noch een mooie Trijn,
 By 't glinst'ren van de Mane-schijn,
 Die kreegh haer buyck vol op een banckje,
 Sy trock haer kleyne mont,
 Recht of sy seyde, ick danckje,
 Ghy gheneest mijn wondt.

5 Maer moye Marry ginck het doen,
 Dicht by haer Vaer op 't nieuw fatsoen,
 De Vader quam het spel te hooren,
 Doen moest de arme knecht,

Sijn neus in 't pisgat booren,
Ach! hy sach so slecht.

6 En naeuwlijckx was dit spel gedaen,
Of daer ginck weer een ander aen,
Ick dacht, o nacht, wat brengt ghy kuren,
Die sulcke soetheydt siet,
Wie kan op 't Bed dan duren,
Ick dacht om 't slapen niet.

7 Maer als ick denck hoe menigh quant
Moet varen nae het warme Lant,
Die so by nacht de straet besoecken,
En hanghen gelt en lijf,
Aen de ghesteeven doecken,
Om wat tijdt-verdrijf.

8 Dan haet ick liever het gespuys
En gae veel liever vrolijck t' huys,
'k Wil om een Meyt gheen peper halen,
Of tot mijn groot verdriet,
Op d' Heylige wegh gaen dwalen,
'k Hou van 't soenen niet.

Dirck Calbergen.

[Philis 't is mijn seecker leedt.]

Stemme: Nova.

PHilis 't is mijn seecker leedt,
 Datje nimmer staet ghereedt
 Voor mijn kusjes, want ick eerje,
 En dan roepje scheerjeme, 'k scheerje,
 En dan roepje 'k scheerje weer.
 2 't Minste wesen dat ick maeck,
 Als ick maer een vinger raeck,
 't Is terstont, wel wat begeerje, En dan roepje, etc.
 3 Soo ick maer u borstgens grijp,
 Die haest sullen wesen rijp,
 Seghje, laet dat, of ick leerje, En dan roepje, etc.
 4 Spreeck ick van mijn Minne-brandt,
 't Is, ghy hebt doch geen verstant,
 Benje Geck, extravageerje, En dan roepje, etc.
 5 Prijs ick u volmaeckt ghesicht,
 Met discoursen of ghedicht,

Soo het schijnt, ick affronteerje,
En dan roepje, etc.

6 Maeckt ten minsten dat ick weet,
Waerom ghy my valt soo wreet,
Ghy bekijft my, en ick eerje, En dan roepje, etc.

7 Immers ben ick soo ghy siet,
Van het Scheeders hantwerk niet,
Ick barbierje, noch raseerje?
Nochtans roepje scheerjeme 'k scheerje,
Nochtans roepje 'k scheerje weer.

[Laisken was tot een geneghen.]

Stem: Nova.

*LA*isken was tot een geneghen,
Die Hans Ianssen was genaempt,
Maer haer Moyerken was daer teghen,
Zijnde met een Ian versaempt,

Haer bediet, was al voordien, siet,
Ian is een man, maer neemt hem niet.

2 Moyerke hoe sayt ghay so domme,
Dat ghay Ian so seer veracht?
Dochter lief, kick weet waeromme,
Au van eenen Hanne wacht,
't Wordt gewaeght, hoeger over klaeght,
Ian is een man die may behaeght.

3 Eer may slappe Ian bekoirde,
Namp kick liever Broer Airiaen,
Dat sijn al verloiren woirde,
Moyerke, Ian staet may wel aen,
Ghay meught may wel geloive vray,
Ian is een man soo wel als hay.

4 Kick wil dat ghy Ian sult derven,
Dochter dat ghay 't wel verstaet.
Soo moete kick van droefheyt sterven,

Moeyerke hoe zayt ghay soo quaet?
Au bevel, is may al te fel,
Ian is een man kick weet het wel.

5 Dochter is niet Ian licht achter,
Dat ghay voor niet af en valt,
Kieset Hendrick onsen Pachter,
Eer Ian auwen bot vergalt.
Neen sertayn, Moyerke kick mayn,
Ian is een man soo wel als Hayn.

6 Ian Treet sacht, en Ian Voorhoiren,
Ian van Grim, en Ian blayf t' huys,
Ian heb kick sayn doot gezwoiren,
Moeyerke dat waer may een kruys.
Staeckt die moeyt, au doch niet verstoirt,
Ian is een man gelayckt behoirt.

7 Lieve dochter laet u raeyen,
Neempt het Petrus op den houck.

Om au sinnekens om te draeyen,
Sal kick au wat leeren klouck,
Neen geen leer, en behouf ick meer,
Ian is een man soo wel als Peer.

8 May steeckt gantsch van Ian de walge,
Wilt ghay blayven soo verblint,
Loopt dan heenen aen een Galge,
Met Ian slecht hoit die ghay mint,
Moyerken Lief zijt doch niet bedrueft,
Ian is een man, kick heb beprueft.

9 Dochter ghay maeckt may verwondert,
Habt ghay Ian gheprueft voorwaer?
Ia kick Moerken, noch wel hondert
Meer, als Ian, kick seght u klaer,
Maer op 't lest, later al de rest,
Ian is een man die kust may best.

10 Dochter spreeckt ghay van ghevuelen?

Ia kick Moyerke milt en rayck,
 Kan Ian auwen brant verkeulen?
 Dochter soo hebt ghay gelayck,
 Dat soo dee maynen Subbedee
 Kick son maynen Ian oock praysen mee.

11 Oorlof Princen en Ionckvrouwen,
 Die verslayten wilt au leught
 Niemandt om de Naem wilt schauwen,
 Eygelayck raept vray vreught uyt deught
 Wacht au van spotte mette Ian,
 Ian is een man, die oock wat kan,

Chanson Nouvelle.

*JE suis piqué d' Amour,
 Et brusle nuict & jour,
 Sans esperer://:
 Remede a mon amour
 Philis, puis que voz yeulx,
 Ont cause mon amour,*

*Venez ma belle,
Sans estre cruelle,
Me donner le jour.*

*Mes yeulx fondus en pleurs.
Tesmoings de mes douleurs,
Le n'en puis plus://:
Atout coups je me meurs,
Phillis, puis que voz yeulx,
Ont cause mon amour,
Venez ma belle,
Sans estre cruelle,
Me donner le jour.*

*Au moins considerez,
Que dans mon triste sort,
Que c' est pour vous://:
Que je cours a la mort,
Car je scens en mon coeur.
Que les Charmans appas
N' ont autre envie,
Que d' avoir ma vie,
Et finer mon trespas,*

Bedde-strijt.

Toon: Wel Ian wat Drommel doeje hier.

*ALon Antonette, schick voort,
Fy! je stinckt met jou poort,*

Dat ick ben schier versmoort,
Carong ' wegh met jou gatte:

Antonet

Hoe ist *wael*? ba! reyt au den Droes?
 Droncke *Fun* wa gasjar es datte?
 En moockt may, en moockt may moockt may
 Et hoot niet kroes.

Wael.

2 Swijgh still', stucx, jou *swarte hoer* legh stil,
 Wech met jou bien jou bil.

Antonet

Ba! as kick niet en wil,
 Oey *Schelm* es da nappen,
 'K sweer kick sal 't au betalen, tsa!
 Fiel, hau daer, kom weer may eens knappen.

Wael.

Ick smoor, o! Ick smoor o! smoor o!
 Ghenae, ghenae.
 3 Au la mon baert los Antonet,
 Of ick brus jou beget,
 Stracx moer naekt uyttet bedt,

Antonet.

Moort! brandt! ach is dat bayten?
O ghay hondt! *Rekel! Bogger! Guyt,*

Wael.

Kus de pays *Antonet*, niet meer te smayten,
Ick jou bid, ick jou bid,
Hou op, schey uyt.

W. G. Stuyvers.

Begraeffenis-Cedul.

UE. Werdt te Begraefnis gebeden met *Willemijntje Louris, Huysvrouw* van de *Heer Iohan Kleynkerke*, die doof geweest zijnde, in de Kraem bevallen is den 10 April Nieuwe-stijl, en wurp een Dochter te viervoet, *d'over Groot-moeder* van *Daniel ses stuyvers, Beste-moeder* van *Iaques sixsous*, aegheyllickte *Petemoey* van de *Drie Klooster Susters*, ofte *Bagijnen, Marritje, Iannetje* en

Grietje Saesars, Swagerin van Monsieur Luy-en-Dick, Kozijn van Sara Lodewijks, Bestemoers susters dochter, afters kijnts kijnt van Mademoiselle Neeltje Symons, en Moers Peets Susters Dochters Susterlingh van de Heer D. Docter Hasius, Gevaerken en snaer van Iuffrou, Me Iuffrou Anna Ioris, Moeys Nichts, Nicht van Signeur Harman Iorissen; woonende inde Calvere moer straet, op de hoeck van de Koekints-steegh, recht schuyn teghen over 't Vergulde Blaeuwe Lam, aldernaest de Scheele Blindeman, 't Lijck sal uytghedraghen worden ten Huysse vande drie Kloppen voornoemt, woonende op Marcken, by de Saturdaeghs-brugh, inde bedroefde Ioseph op Vrouw Lichtmis dagh, den tweeden Februarij Oude stijl: Komt alle als Vrienden van Vriendts wegghen, met permissiaelder verlof in 't Huys, als Volontaris, Carthuysers.

[T'Vytert op de Marckt, daer zijn appeltjes te koope.]

Stem: Alst begint.

T'Vytert op de Marckt, daer zijn appeltjes te koope,
Och! Moeder zeyze, Moeder mijn, mach ick daer eens nae
loope, jae loope?

O neenje mijn lieve dochterkijn,
Ghy bent jonck, blijft ghy my mijn,
Dat mijn Moertjen niet en weet,
Wat mijn jongher hertje deert.

2 t'Vytert op de Marckt, daer zijn pertjes te koope,
Och! Moeder seyze, Moeder mijn, mach ick daer eens nae
loope, jae nae loope?

O neenje mijn lieve dochterkijn,
Ick ben sieck, blijft ghy by mijn,
Dat mijn Moertjen niet en weet,
Wat mijn jonger hertje deert.

3 t'Vytert op de Marckt, zijn Vrijers te koope,
Och! Moeder seyze, Moeder mijn, mach ick daer eens nae
loope, jae loope?

O jaeje mijn lieve dochterkijn,

Een voor u, en een voor mijn,
Nu ist dat mijn Moertje weet
Wat mijn jongher hertje deert.

***Letter-Gerechie, Ghedicht voor de Speelnootjes, op den Tweeden
Bruylofts-dagh van Johannis ten Broeck, en Eva Prick.***

PRonck der Maeghde; zoete beckjes;
Oogjes van dees Bruylofts-Feest;
Uyt u ze'en en ommetreckjes,
Men niet dan volmaecktheyt leest;

Puyckje der *Enckhuysen* telgen
 Dit *Gerechje* offer ick jou;
 'k Bid, Ai wilt het u niet belgen
 Springht den Aep wat uyt de mou!
 Gistre hadje wat te quicke
 En te schicken met de Bruyt!
 't Leeck of sy 'er in wou sticke
 Doeje most ter kamer uyt,
 Bloet wat ginckter op een greijen,
 Streelen, troosten en gesoen,
 'K loof al ginckse strack verscheijen,
 Daer en kwam niet meer gedaan;
 Ider was een krancke Trooster;
 't Was: Och helpme! 'k ben in ly!
 't Ginck er snickhiet van de rooster,
 Trouwens kairen 't leyt 'er by;
 Kijck *Ten Broeck* en wod niet wachten,

Want hy janckte naer sijn *Prick*,
Doch hy won met al sijn jachten
Niet een eenigh oogenblick:
Och! hoe sochtz' et al t'ontfuts'len
Toen hy ummers wou te kooy!
Want het was al, Vriend loop huts'len.
Hoor, al zingje noch soo mooy,
Iy raeckt doch niet in de Kamer,
't Deurtje is te wel versien,
Hier geld sleutel, beitel, hamer;
Eyndelijck most het noch geschien.
Speelnoots wat was daer te segghen?
Waerom wasze doe zo schou?
'k Bid, Ai wilt 'et my uytleggen
Spreeck Me-luffertjes, nou, nou;
Ho! ick zie het aen je kleurtje,
Schoon je niet een woord en uyt,

't Is, Ze wachte toen een beurtje;
 't Is zo: ziet eens hoe dat sluyt!
 't Is al weer schier op het tipje,
 En ze laet niet eens een traen.
 Ia ze zet niets een lipje;
 Ioffers waer koomt dat van daen?
 Hoe na weetse van de voncken?
 Raed ick dat niet op een *Prick*?
 Kijckse nou eens zitten loncken,
 Z'is nu sonder vrees of schrick,
Ian-baes moeder wel gerijven,
 O *Ten Broeck*, gai zait een quant!
 Ziet 'er ooghjes nu eens drijven!
 Wie weet hoe dat ze water-tant?
 'k Wed dat zy al haer gedachjes
 Stiert door minnedrift *Ten Broeck*;
 Want de weelde-rijkste nachjes

Moet zy wachten uyt de hoeck;
 Eentje is 'er reets verstreecken,
 Maer zijn deugt en leckerny
 Zalze met geen mont uyspreken;
 Datze dorst, 'k loof, ze zei:
 "Niemant kan na waerd waerdeeren
 "Al de wellust en geneucht.
 Zeper *Speelnoots*, zonder scheeren,
 Dits de pit van alle vreught.
 O *Ten Broeck* is al haer leven;
 Dats haer heyl, haer waerdste schat!
 'k Raedje wilt daer meê na streven;
 Als je grijpen kund zo vat.
 Komt een Jonghman om een praetje,
 Sla hem niet licht vande hand;
 Spiegelt u doch aen *Evaetje*,
 Juffers, repje volgh haer trant:

Hoe! wat, wilje doch niet trouwen?
Maeck jy dat de Gansen wijs;
Iy meught jou wat koeltes houwen,
Maer je bent me bien en vleys.
Dats tot daer-en-toe goe luytjes.
Ziet ick praet 'er zo wat om:
'k Wou de Vrijsters wierden Bruytjes,
En de Vrijers Bruydegom:
Bloet dat wou een drockje wezen;
Juffertjes wat seghjer van,
Als je wiert na wensch belesen
Nam je mê dan niet een man?
Neenje! loofje 't wel? ai lieve!
Quam 'er aers een na jou zin,
Kijnt je zoud hem wel gerieven
Met een kuisse weder-min,
Holla! 'k zoud' mijn tijd verpraten,

'k Zie ons Bruydje krijght al vaeck,
 Repje Bruyd'gom, 'k zal het laten,
 Voort na bes toe: Dats een zaeck
 Daer veel duysenden na trachten,
 Al en roepense niet luyt;
 Maer men ziet al haer gedachten
 Klaer ghenoegh ten oogen,
 Uyt.
W. Schellinghs.

Een volmaeckt Venus beelt bestaet in

BRuyn van Hayr,
 Blanck van Vel,
 Niet overladen van Vet,
 Swarte Wijnbrauwen,
 Bruyne Ooghen,
 Een welbesneden Neus,
 Een soete Mont,
 Een kleene Kin,
 Vrolick van aengesicht,
 Niet hoogh van colour,
 Een soet Postuyr,
 Kleen van Voeten,
 Smal van Middel,
 Ront en kleen van Borsten,
 Recht op de Leden.

Wie soo een heeft ghejaeght, in alles soo volmaeckt,
 Die roept vry overluyt? danck zy aen u ghegheven,
 O Moeder van de Min! door u ben ick gheraect,
 Aen dat volmaeckte Beeldt, tot mijns ziels lust en leven.

[Ick prees wel eer, met minnelijck ghedicht.]

Stem: Nova.

Ick prees wel eer, met minnelijck ghedicht,
 V flonkerende ooghen, een andere glans
 Heeft nu mijn oogh verlicht,
 Nu rijm ick van een blinckend glas met Wijn,
 Wat konder schoonder zijn?
 V ooghen dooden my, de Wijn is soo vermoghen,
 Ik lever by, dat heeft een beter schijn.
 't Was wat Cloris, als u corale mont,
 Naer lange vryerije, my aen mijn mont,
 Een vochtigh kusje sondt.
 Nu stroomt mijn mont, van lieffelijcke lust,

Als ick mijn glaesje kus,
 Ick kusse soo mijn glas sich aen mijn mont quam vleye,
 Kus ick mijn glas, mijn brant werdt uytgeblust.

V ooghjes glans, de bloosjes van u mont,
 Zijn doch voor weynigh vree dies' heden sach,
 Licht morgen niet en vont:
 Och Wijn! och eele Wijn! u luyster sal bestaen,
 En duyrt u glans altijd,
 Soo sal mijn liefde dure, tot dat ick sal
 In 't graf vernachten gaen.

L. B.

Chanson Nouvelle.

*DE Vin Subject de mes lancements,
 Mon Coeur fait gloire, de vous adorer & de souffrir l'exces de vos rigeurs,
 Sans rien esperer, dans ma captivite, je ne desire,*

*Que la liberte,
 De pouvoir vous dire,
 Que mon coeur souspire,
 Pour vostre beaute
 2 Belle Marquise demony,
 Pourquoi faut il, que vostre cher espoux, pour trop aimer vostr' esclat cel finij,
 Soit jaloux de vous premez un amant droit, qui soit fidelle,
 Autant que discret,
 Croyez moy ma belle,
 Soyez moins cruelle;
 Et je seray secret.*

[*Ha bonjour* Margriete.]

Toon: Inden Haegh in 't, &c.

*HA bonjour Margriete,
 'k Komse jou wat vrye,
 Spijte Bruyn Agniete,
 Bette ou Marie,*

*'k Hebje jou soo lief Madaem,
As lane doete Guiljaem.*

*2 Parma foy bonne femme,
Mette blame borsse,
Meughse jou wel bremme,
Ou de sucke worsse,
'k Sels jou geef de suyk're soet,
Ha, pour vous soo noble goet.*

*3 O! 'k sels jou soo kusse,
Alle nact ou daecke,
Watte jou sels lusse,
Es pour vous emaecke,
Lecke wijn est il pavréé
Lancke slaep, ne pas filee.*

*4 Ha! ma bon Matresse,
Wilse jou brageeren
Als de Haeghs Princesse
Mette zijse kleern,
Sa allon, en haes jou wat,
Iou sels proef van dit, van dat.*

*5 Kom, maer wilse trouwe,
Viteman Coriase,
Moy die selse houwe
A bien bon mariase
'k Sels jou vingt cing foy's nact draey;
Kom slaep in mijnen armken gaey.*

*6 Sarviteur mon Engle.
Tot le jour van morgen,
'k Sels jou en de bengle,
Van de soete borgen,
En dan geef de lecke-dinck,
Mette gouwe trouwe Rinck.*

7 'k Sels seck aen mon Pere,

*Ma Mere, ou mes filles,
 Grandpere ou grandmere,
 Tout le rest an villes,
 Parma foy bents iy niet moe,
 'k Slaets de koop pour trouwe toe.*
 I. Z. Baron.

Lammert Fransens salige vryagie.

MYn Suyk're Iaepje slurf,
 Als ick de stroop mag lickē
 Wt jou confijte Murf,
 So dangst men hart op krickē.
 2 'k Sweer by mijn droge keel,
 En al de Schelementen,
 Iou zelschop is soo eel,
 Soo eel als kool met krenten.
 3 Als Stremlis uyt een nap,
 Als bolle veur een Slapert,
 Als botter in de Pap,
 Als Beuling in de Gapert.
 4 Mijn daget uyt den Oost,
 Slaet lammert oom niet heel of
 Want laetj' hem ongetroost,
 Hy bijt hem selfs de keel of.

[Och ick armen slechten bloedt.]

Toon: 't Windeken daer het Bos, &c.

Och ick armen slechten bloedt, *etc.*

Heb in 't vrijen geen voorspoet,

Wint en Regen, Heyl en Zegen,

Loopt my tegen, (O verdriet)

M'acht my geck, en anders niet.

2 Hierom treur ick dagh en nacht, *etc.*

Hemel hoort dees nare klacht,

In 't verheven, is dit leven?

'k Schijn vergheven, Goede Goon,

Ach! ick sterf wel duysent doon.

3 Maer wat let doch 't dom verstant, *etc.*

Dat ick 't Rif niet met dees hant,

Gae vernielen, en ontzielen?

Tot der kielen, Grage lust,

Want ick leef hier sonder rust.

4 Kom, ey kom, o Donderaer, *etc.*

Met u wreedden blicksem zwaer,

Plet mijn luyster, 'k wil in het duyster,
 By 't ghekluyster, liever zijn,
 Dan te lijden des pijn.

I. Z. Baron.

[Coridon, ach mijn dart'le vreught.]

Toon: Laestmael in 't kriecken, &c.

COridon, ach mijn dart'le vreught,
 In 't groen begraesde gras,
 Coridon die my 't hert verheught,
 Noch die ghy eertijds was,
 Coridon ach mijn lust,
 By 't Vee mijn Leger rust
 Wel soet Playsier, sit aen mijn groene zy,
 Houd nu een Veldt-gehvry, in de minne queestery.

2 Gy Nymphje, singht een toontje soet,
 Dat Bosch en Beemt door-klinckt,
 Daer nae treckt mijn hert en ghemoet,
 Dat Cupido noyt dwinght,

Laet ons ter eer de Mey,
 d'Najaden aen Rey
 Doen springen hier, nu Soetert, houdt de maet,
 Wijl 't Vingertuychjen gaet, op blosende dageraet.

3 Mijn dert'le Schaepjes graest in 't rondt,
 Met d'Coridons vereent,
 De oversoete morgenstont,
 Die nimmer liefd' beweent,
 Die in 't omlommert Velt,
 Veel deughts weet van een Helt,
 O Venus Dier, een die 'k noch kroonen sal,
 Hier of in Tyters Stal, ach! mijn eenigh een, en al.

4 Princesje van dit groen ghebiet,
 V Staf torst 's Koningshs Kroon,
 Mijn innerlijcke Herders riet,
 Al 't Hoofsche soet ghetoon,
 Ons Hut, de schoonste Sael,
 Ons vreught, al haer geprael,
 O brandend vyer, niet nader aen mijn hert,
 Mijn vreught verkeert in smert, so het goet in 't quaet verwerdt.

[Op wat lossen grondt.]

Toon: Non ha sotto il Ciel.

OP wat lossen grondt,
 Steunt mijn hoop, ach de knoop
 Van het dier verbondt,
 Ghedaen mondt aen mondt,
 Is aen 't glippen; wreede lippen
 Wilt de Vierschaer spannen
 In 't bedeckt gemoet,
 Wordt ick hier gebannen,
 Licht my vry de voet.

2 Best een korte stoot
 Wtgestaen, vangh maer aen,
 'k Wensch na sulck een doodt,
 Soo ick die genoot
 Van u handen; nu de banden
 Van u zijn ghebroken,
 Soo en spaer geen bloet,
 Ick sterf ongewroken,
 Licht my vry de voet.

3 Nu ist stervens tijt,
 Ick begeer, nimmermeer,
 Dat men u verwijt
 Dat ghy d'oorzaeck zijt;
 Maer mijn ooghen, 'k ben bedrogen
 Door twee held're stralen,
 Van u lief ghesicht,
 Die my nu doen dwalen
 Best de voet gelicht.

[Hey fris op eenmael ghesoopen.]

Stemme: Nova.

HEy fris op eenmael ghesoopen,
 Leeght het glaesje van fijn Wijn,
 Laet het nat jou keel in loopen,
 Want voor dees tijt moet het zijn,
 Den Hospes is een man,
 Die ons wel voor doen kan,
 Dies sit nie stil,
 Het is sijn wil,
 Wel waer nae wachje dan?

2 Mij gebuer 't gelt u een troytje
 Leght jou vingher op het glas,
 De gesontheyt van u moytje,
 'k Wou 't al in mijn lichaem was,
 Het is een stijve dronck,
 Ay ziet dat Wijntje spronck,
 Nu dat is ien,
 Ick voel geen bien
 Daer in, doen 't nedersonck.

3 Dat is 't tweede beste Maetje,
En de derde moeder in,
Seecker 't is uyt Paters-vaetje,
Hey! dat nat is na mij sin,
Mijn saecken zijn ghedaen,
Nu vat de Roemers aen,
En brengt een aer,
Dees dry te gaer,
't Is noch geen tijd om gaen.

4 Siet toe, praetmen niet van scheyen,
Of de deur die raeckt in slot,
Laet de Roemer over waeyen,
Wel voorwaer het lijkt wel spot,
De Meysjes drincken niet,
Iae wel, ey! lieve siet
Komt schenckt haer rat,
Van Bacchus nat,
Op dat de stilheyt vliedt.

5 Knechjes tijd nu eens aen 't soenen,
Op sijn Ianskint mont aen mont,

Ick begin nu heel te groenen,
 Waer ick sieck, ick wierd gesont,
 Heer wat al soetigheydt,
 Schuylt in dees brave Meyt!
 Ia wel siet daer,
 Ick seght voorwaer,
 't Soet hier verborghen leydt.

6 Laten wy de droefheyte teug'len,
 Speelen wy nu al ghelijck,
 Het een Schellevisje vleug'len?
 Gheen van alle my beswijck,
 Ick ben de voorst' siet daer,
 Komt vollight alle gaer,
 En singt tsa, tsa,
 Vollight my na,
 Dat spul gaet seecker raer.

7 Twaelf uuren roept de waecker,
 Nae mijn dunckt, 't is tijt men scheidt,
 Wel, wat is dat voor een braecker,
 Die het Kallif ginder leydt,

Wel seecker dat 's een geest,
 Hy lijkt soo wel een beest,
 Het wort te grof,
 En 't soet is of,
 Ick bender wel geweest.
De wil goet.

[Wat is 't slechte Vrijers in de koelt.]

Toon: Petite Royale, &c.

*W*At is 't slechte Vrijers in de koelt,
 Met uwe Rots-gesellen,
 Sullen eertijts hellen,
 Daer het anders woelt?
 Iae, daer de kannen klincken,
 Daer staen wy ghereet,
 Om die steeds uyt te drincken,
 En als ghy wel weet,
 Ons lever valt wat heet.

2 En onder drincken van de Wijn,
Te speelen een verkeertje,
Hey wy zijn het Heertje,
't Mach niet anders zijn,
Die niet kan mach 't leeren,
In ons Compagnie,
Een Caertje te hanteeren,
By ons Vrome Lie,
Wy doen 't dat yeder 't zie.

3 Tsa tsa, Monsieur langh Wijn of Bier,
Ick kan niet langer bliven,
Want mijn wijf sou kijven,
Maken groot getier.
'k Heb onlanghs zeven nachten,
Achter een geweest,
Denckt eens hoe dat sy lachten,
Heer 't was sulcken Geest!
Sy tierden als een Beest.

4 Doch evenwel ick ben te vree,
Wy sullen aen dit daghjen,

Knoopen noch een Nachjen,
 Hey! wat zegje, mee?
 Wat Drommel meugje vragen,
 'k Sweer jou by mijn keel,
 Al duerdent noch drie dagen,
 't Was my niet te veel,
 Mijn hert is veel te eel.

Chanson Nouvelle.

Ick heb den bras van 't vrijen gaen,
 Al seydt mijn Moer ghy moeder aen,
 Noch wil ick niet beginnen,
 Een wijf, of kindt, of blaeuwe scheen,
 Krijght men aen 't been door 't Minnen.
 2 Een Meyt in 't Koy, is wonder moy,
 Sy zet haer Trony in de ploy,
 Wanneer men 't haer komt vragen,

't Is moer Ians, Ha! troetel Gans,
Wie wensch niet sulcke dagen.

3 Hoe duycker sou ick dat bestaen,
Te vrijen hier by Trijn, of Ann',
Als het also gepast is?
Men hoort gekuyr, en 't valt dan suyr,
Als men aen 't Teefjen vast is.

4 Ick hou soo veel van beyde wat,
Dan eens gesoent, dan eens genat,
En drincken datmen suysselt,
Want heel een wijf, men moets' op 't lijf,
En soenens' datse duysselt.

5 Seg ick avous, sy seydt amoy,
Seg ick drinck uyt, sy seydt vry poy,
Dat is een ander praetje,
Al van moer Ians, de troetel gans,
Sy houdt het met het Vaetje.

M Aman l'ay bien à vous conter, mais il ne faut
pas s'estonner, Cest d'un garçon le plus parfait, que
l'esprit se propose, Si je le possède en effect,
de mon cœur il dispose.

Chanson Nouvelle.

1 M Aman l'ay bien à vous conter,
Mais il ne faut pas s'estonner,
Cest d'un garçon le plus parfait,
Que l'esprit se propose,
Si je le possède en effect,
De mon cœur il dispose.

2 Ma Belle me dit il un jour,
Tu vois ce Cœur remply d'amour,

*'s Il Brusle pour ton seul subject,
Il encherit la cause,
Et bien Maman si je l'ay fait,
Ce n'est pas si grand chose.*

*3 Au reste il est fidel amant;
Il n'ayme poynt le changement,
Il scait bien garder le secret,
Je ne crains pas quil cause,
Si je possede en effect,
Il en cherit la cause.*

*4 En fin sans vous dissimuler,
Il me scait si bien en geoller,
Que je luy donne en effect,
Ce que dire je n'oze,
Et bien Maman pour l'avoir fait,
Ce n'est pas si grand chose,*

Trinck-Liedeley.

*H*Arts liebe Broeder meyn,
 Gaer aus wol ich die bringen,
 Das glaseleyen mit weyn,
 Was? das; das? Iae,
 Iae, Iae, Iae, un das glaseleyen soo kleyn.

2 Das selbst reyn aus seyn sal,
 Op dijner lyben sondigheydt,
 Der dou soo geeren solst,
 Was? das; das? Iae,
 Iae, Iae, Iae, und das glaseleyen soo kleyn.

3 Nu sestet aen dijn mond,
 Vnd wilt het gaer aus suffen,
 Gaer aus biz an dem grond,
 Was? das; das? Iae,
 Iae, Iae, Iae, und das glaseleyen soo kleyn.

4 Der saeck is recht ghescheen,
Das voor was wel gestanden,
Das sal bitz under steen,
Was? das; das? Iae,
Iae, Iae, Iae, und das glaseleyn soo kleyn.

5 Ons liebtmen in der welt,
Vnd haben auch biz wijlen,
Den budel one gelt,
Weer, dou: Ich? Iae,
Iae, Iae, Ia und den budel sonder gelt.

6 Dus liebtmen hondert jaer,
Vnd dan eyn mael ghesturben,
Das schaed ons nicht eyn haer,
Weer? dou; Ich? Iae,
Iae, Iae, Iae, und den budel sonder gelt.

Wensch van een Iuffrouw.

HOe is mijn wens so groot,
Aen d'Engelantsche vloot,
Op dat geen storm verwerp,
Het Roode Kruys en Herp,
Fortuna toont genaed',
Aen d'Engelantsche Staet.
Geluck en hulp doch zendt,
Aen 't nieuwe Parlement,
Aen al de Duytsche Schepen,
Wens ick veel duysent nepen,
Tromps groote Watermacht,
Vervloeck ick dagh en nacht,
Aen Hollandtsch Admiralen,
Wens ick AEGyptens qualen,
Aen al den Adeldom,
Wensch ick de stemmen stom.

Boere- Bruyloft.

*JOncker mof, ende de Heer van Apen,
 Om vreughden te rapen,
 Mit herten bly,
 Quamen Coteris met sen luysen betrapen,
 Die sonder slapen,
 Hun quam by,
 Op ien Papieren solder dansten zy,
 Maer Lubbert de Leertouwer is daer door edropen,
 Soo dat hy viel met sijn een voet in den Boeckweyten Bry,
 Doen heeft Vrouw Lubberts seer qualijck esproocken,
 Seggende, soude men hier niet met vreden meugen koocken?
 En mits soo heeft sy nae de tangh etast.
 Maer Lubbert is onder haer Boxen edoocken;
 En heeft vrou Lubberts alsoo verrast:
 Doen sloegh sy mis; maer sy had 't anders epast,*

*Seggende, eet Tangen-broodt, op dat ghy 't meught;
 Maer Lubbert is ontsprongen so grooten last,
 Denckt iens hoe sulcken Fiest het Hert verheught.
 2 Machtelt van Aeckersloot, en Modde van Gompen,
 En Heyn de Plompen,
 En Ian Evenronght,
 Die quamen daer dansen op haer houte klompen,
 Met groote dompen,
 Beslabbert om den mongt,
 Uyt alle garpen beslickt als ien hongt,
 Daer Tyripus Knorrepot met de Bruyt sat,
 Sen Tabbaert was evoert met Varckens bongt,
 En sen Broeck hing achter van sen gat,
 Ende de Bruydt pronckte lijck ongse Kat,
 Mits quam Docter Schudde-neus op 't selve pas,
 Die de Bruyt van de pip en de kouw'-pis genas;
 Waer voor hem wiert geschoncken tot ien deught,*

*De Nieren van Broer Boris, schoon van ghewas,
 Denckt iens hoe sulcken Fiest het hert verheught.
 3 De Speelman had een Blaes schoon van geluyt,
 Daer hy de Bruyt
 Met quam versoecken;
 Doen dangsten Stelman, Gobbetjen, en Iaep Kruyt,
 En Gijs Dickhuyt,
 Mit mier angdere Hangebroecken,
 Gien schoone Vrouwen dorst men daer soecken,
 Daer Matte Klinckebils begost te singhen,
 En mits quam Goris Papsack, die wou iens springen,
 Maer doen begost sijn broeck te scheuren,
 Daer sach men hangen soo vreemde dingen,
 Ia, slappe, lappe begrommelde leuren:
 Men at daer, men dronk daer; men maeckte vreught,
 Niemant en heefter willen treuren,
 Denckt iens hoe sulcken Fiest het hert verheught.*

4 *Als sy nu feestelijck ter tafel saten,
 Sy droncken, sy aten;
 Elck maecte sijn muyl nat,
 Sy Slobberden als Vraten,
 Maer maecten te vuyl wat;
 Want Vaes de Stier-lubbert heeft sen boxen vol edreten,
 Soo dat Me-vrou van 't Kack in 't Looock, die by de Heer van Tuyl sat,
 Van den lieffelijcken reuck niet een beetje kost eten:
 Wat spijs men daer op bracht, kan ick niet weten,
 Dan de Struyf was Vuystloock en Backevis;
 Niet dat ick segge dat sy malkander smeten,
 Maer ghy meught dencken wat daer van is,
 Die niet en rochte, die sloeg mis,
 Ende daer meed' soo scheyde de edele Jeught;
 Van lachen kreegh ick seer grooten pis,
 Denckt iens hoe sulcken Fiest het Hert verheught.
 Hoe oubolliger, hoe beter.*

[Wy liepen lestmael met berouw.]

Stem: Ick liep lestmael een blaeuwe scheen, &c.

WY liepen lestmael met berouw,
Met blaeuwe Kaken door den douw,
Ons leden waren soo verstijft,
Als een verkleumde Kinckel,
Wy sochten mee te sijn gerijft,
In een Bontwerckers winckel.

2 Sy brochten ons een nieuwe Mof,
Maer 't was niet van de nieuwste snof,
Sy scheen wel dicht te sijn genaeyt,
En grof ghenoegh van kanten,
Maer 't hol was al te grof gedraeyt,
Voor groote Boere wanten.

3 Ick koos van al het bont niet veel,
Als maer een bontje om mijn keel,
Ick pronckte doen lijck onse Puys,
Ick was schier niet te kennen,
Ick stuyrde 't bontje weer nae huys,
Ick koster niet toe wennen.

4 Mij Maet die kreegh daer toe sijn keur,
 Een bontje van een bruyne kleur,
 Hy schooter met een yver in,
 Hy scheen in 't bont te klemmen,
 Maer was so heet dat hy in 't zweet,
 Daer weder uyt quam zwemmen.

['t Is noch een korte wijl gheleen.]

Toon: Een jongh Vrouw die mijn hert, &c.

't IS noch een korte wijl gheleen,
 Dat ick een mooie Meyt,
 (Begaeft met veel bevalligheen)
 Mij trou heb voorgeleyt:
 Ick vryden haer by nacht en dagh,
 De tijt verdroot my niet:
 Maer seker, 't is een hert gheklagh,
 Als moeyte is om niet.

2 Ick sey mijn soete Engelin,
Ick zweer jou by men sier,
Dat ick jou tienmael meer bemin,
Als Rotterdammer bier,
Ick geef twee blancken voor de pint,
En 'k neem jou voor de keur,
Wat dunckje wordje niet bemint,
Van jouwen *Ser vet veur*?
3 Ick eet hiel garen Rijsenbry,
Om Speck-struyf word ick dol:
En noch veel liever heb ick dy,
Maer siet het Meysje zwol
Van pure gramschap, en sy keef,
Ia schold my voor een Sot:
Ick sey, jou rechte Appelteef,
Iy knort, jy moet op 't schot.
4 En stelde voorts de coers na huys,

Y get, ick was soo bars,
 Ick docht, het vrijen is een kruys,
 Ick ben dit britsen wars,
 Die vrijen wil die mach het doen.
 Voor my, ick scheijer uyt,
 Het baet my een paer nieuwe Schoen,
 Dat ick dit werrick stuyt,

[So lang is 't *Bruytje Bruyt.*]

Toon: Soo langh is 't Muysjen vry, &c.

SO lang is 't *Bruytje Bruyt*,
 Tot men de *Bruyloft* sluyt,
 Dan wer 't *byslappen* vreught,
 En dan ist *Man* en *Vrou*,
 Gescheyden van de Ieught,
 O! kracht van echte Trou.
 So lang is 't *Meysje* maegt,
 Tot d' *Maegdom* is gewaegt,
 En 't *Roosje* af-gepluckt,
 Van d'lief's ontfanckb're steel
 En den *Minnaer* geluckt
 Soo 't alderwaerste deel.

[Ey wat hoertmen viese grillen.]

Toon: Als t'begint.

EY wat hoertmen viese grillen,
 Onder 't Cortisanen rot,
 Hoe komt dat die geen nu willen,
 Die elck hielden voor een Sot?
 'k Loof het moet de veelheydt maecken:
 Want daer isser soo een hoop,
 Dat een yder aen kan raecken,
 Tot sijn lust heel goede koop.

2 Maer, se hebben vreemde grepen,
 Om een jonge Melck-muyt,
 Dickwils in haer nest te slepen,
 Die daer nae siet als een Vyl.
Aerlant seyt, sy soud niet weygeren,
 Hadse maer gien Serviteurs,
 Die haer dan ten toon wilt steyg'ren,
 Kost het licht een volle beurs.

3 't Is een Vercken argh in 't kak'len,
 Schoon van wesen en ghestalt,

En haer backhuys doet mirak'len,
 Soo dats' yder een gevalt:
 Nae dees Capiteyn mach sitten,
 Damoiselle *Grand Monseur*,
 Langh van lijf doch uyt ten witten,
 Geel van hayr, soo staet me veur

4 Die haer korts niet kost belyen,
 Als juyst met een Kamenier,
 Om het gelt, van alle zyen
 Op te helpen, 't is een dier,
 Die 't niet als om gelt te doen is,
 Ia al komter dagh'licks thien,
 (Al hoe wel 't noch voor den noen is,
 'k Wed dat sy die af sou sien.

5 Daerom moets' in 't smeerbed leggen,
 Vier of vijfmael daer die Hoer
Aerlant, achtmael so se seggen,
 Op de selve wagen voer,
 'k Meen het is een luck voor Keesje.
 Datse uyt de selve kop,

Niet gelijk dat Pimpelmeesje,
 ('k Segh haer Suster) dronck sulck sop.

6 Maer 'k beklægh dat soete Meysje,
 't Schoon Ieudinetje *Isabel*,
 Dat haer soet en teere vleysje,
 Nu moet lijden sulck gequel,
 't Isser sulck een onghewoonte,
 Eerst ge-eert, en nu bespot,
 Eerst heel spijgh op haer schoonte,
 Nu demoedigh op dit Lot.

7 *Agnes* pokkigh, lebbigh vercken,
 Die 't geluck noch gaf een man,
 Ist niet beter eerlijck wercken,
 Als men daer van leven kan?
 Dan voor hoer, langhs 't Landt te loopen,
 Welcken Keerel is so geck;
 Dat hy u mach kleeren koopen,
 Langh-neus, Geelvel, Kevelbeck?

8 Leelicke *Belle Allemande*,
 Wie gaf u doch sulcken naem,

Foey! 't is immers sond en schande,
 Aller leelijckheden kraem,
 'k Machje grijns by niet stellen,
 'k Hou noch meer van *Mistris Blom*,
 Die de Schout met jou quam quellen,
 Beyder schoonheydt niemandt wondt.

9 *Spilleboutjes* leck're kinders,
 Engheltjes ick gecker mee,
 Want u backhuys doet meer hinders
 Als 't hoeft van *Medusa* dee.
 't Ionghste mach noch door de beugel,
 Of het scheelt altijd niet veel,
 D'Outst' is buyten allen teugel,
 Loopt van dit in dat bordeel.

10 'k Weet niet hoe dat rijcke Fockers
 Noch verlieven op je muyl,
 Had ick *Anne Bolleschockers*,
 'k Dee voor alle bey gheen ruyl,
 Hoewel d'uytghescheere Besti,
 Reets wel thien jaer liep voor hoer,

Doense dickwils maeckten questi,
 Door haer schoonhey, overschoer.

11 Foey van jou steeckt my de wallegh,
 Als ick aen mijn *Heyntje* denck,
 Heyntje, Boutje, die mijn ballegh,
 Teugelt deur jou ooghen wenck,
 Och eer jy waert out gheworden,
 Waer je schoon, en had een keel,
 Die door alle stemmen snorden,
 Trots een Sachpijp of een Veel.

12 I' eene Suster was wat wilder,
 En kreegh Wiltsanck tot partuyr,
 d'Ander die is vry wat stilder,
 Doch het valter ruym soo suyr,
 Och die weeu (doch onbesturven)
 Suckelt met een kint of twee;
 En had sy 't noch seggen durven,
 't Was verlichtingh in haer wee.

13 *Machtelt treckbeck*, wat beletsel,
 Maeckt dat niemant u en roemt,

‘k Loof niet dat u het blancketsel,
 Van dit schoon geselschap doemt,
 ‘k Weet wel ghy had noyt de pocken,
 Maer loopt altijdt met een kraem,
 Onder ’t vuyle hemt en rocken,
 Daer sulcks wel uyt kan ontstaen.

14 *Truytje* met je kleyne montje,
 Was nu onlanghs met het Kint,
 En ‘t vergingh weer, doch het Bontje
 Is noch even dol ghesint:

Jenne van den Bosch, ‘k vergeetje,
 Mostje na de boeijen gaen,
 Met jou Serviteur het speetje
 Seer, na dat ick heb verstaen.

15 *O Me Juffrou vander Dussen*,
 Wat ick soeckje over al,
 Laetg’ u noch van Ioden kussen,
 Helptge Koopluy noch ten val,
 Door ’t geschenck van silv’re vaten,
 En ’t Servis soo dier betaelt,

Daerg' u dickwils hebt verlaten,
 'k Weet niet waer van daen jy 't haelt?

16 Want men schrikt u Muyl t'aenschouwen,
 Och so haest ghy 't open doet,
 Achtmen u het puyck der Vrouwen,
 Gruw'lijck Backhuys, honigh soet,
 Leelicker kondt ghy niet wesen,
 Want *An Carels* 't swarte beest,
 Overtreft u verd in desen,
 Sy is oock niet schoon geweest.

17 *Juffrou Verstraet*, die de Winckel.
 Van de Hoerdery opset,
 Kiesje soms geen Boere-kinckel,
 Voor een Ioncker in het bedt?
 Als hy maer heeft van de Schijven,
 En jou rijckelick betaelt,
 'k Weet ghy sult hem wel gherijven,
 Al was 't achter om ghehaelt.

18 Och! jy wilter niet van weten,
 Datje quansuys zijt een Hoer,

Want by daegh bent ghy gheseten,
 Als een Ioffer op de vloer,
 Maer des nachts dan vintmer Pollen,
 Vrijers, Mannen, yeder een,
 In u huys, jae Hoeren, snollen,
 Is daer even seer ghemeen.

18 *Moffinnetje*, ick docht niet omje,
 'k Hadje hier vergeten haest,
 Doch vergeefme, ziet ick komje
 Noch begroeten op het laetst.
 Benje noch soo seer gheneghen,
 Tot een braven jonghen quant?
 Gaeje noch jou hoere-weghen?
 Doch men eertje als een Sant.

28 Yder prijst jou schoone leden,
 Doch waer in dat die bestaen,
 Daer van hoord ick nimmer reden,
 'k Mach 'er oock niet eens nae raen.
 Benje wel soo soet van wesen,
 Als de Ridderstraetsche haed,

Die in hoerdom sat voor desen,
En nu niet veel beter gaet.

21 Doch sy heeft een man ghenomen,
Tot heur scherm en tot haer schut,
Als *Susan* en al de vromen,
Oock *Meniste An* de Slut.
Dorst ick, get wat sou 'ker noemen,
Die zijn zieck van sulcken quaet,
Doch men soud my haest verdoemen,
Dus ist best dat ick het laet.

22 Doch *Me Juffrou uyt het Haeghje*,
Die nu woont op 't *Wale-pleyn*,
Met je scheele oogh, ick vraeghje,
Of je bent noch maget reyn?
'k Loof, jy soud het gaeren wesen,
En je wenscht wel datjet waert,
Doch den *Haegh* heeft jou voor desen,
Van jou *Maeghdom* niet gespaert.

23 Nu bevind ick u te loopen,
In den avont vroegh en laet.

Daer de Hoeren gaen met hopen,
Om en om de Kalver-straet,
Scheele Lijsbet, en dat *Lijsje*,
Dat van Gorcum is van daen,
Dat zijn Diertjes, yder Meysje,
Roemt vier vijf man af te staen.

24 Get indien ick voort dorst varen,
'k Noemd' er hondert op een ry,
Doch ick sal die noch wat sparen,
'k Kom die wel hier na eens by,
Nu vaert wel ick machje vlijen,
Met je eerelickste naem,
Hoeren, Varckens, Teven, Prijen,
'k Blijf u dienaer al-te-saem.

Feest-Liedtje.***Toon: Petite Royale.***

MYn Goodje, Guytje, afgherecht,
 Op alle troetel-kuuren,
 Helpt ons tureluren
 Van de soete Echt,
 Van al de lusjes,
 Die daer omme gaen,
 Van al die leckere kusjes,
 Die daer uyt ontstaen,
 Als 't Ambacht wordt ghedaen.
 2 Dit Ambacht werd van kleyn en groot
 Al even graegh bedreven,
 't Geeft een dubbelt leven
 Aen een Bed-ghenoot.

Verliefde Monden
Doen een mengel-strijdt:
Men kampt daer sonder wonden,
Want men doet of lijdt,
De vreught is daer altijd.
3 Het braefste Feest wert in het Bedt,
Van twee alleen gehouden.
'k Wed de Maeghden souden
't Suyckere bancket
Niet eensjes achten,
Hadden sy de smaeck
Van het bancket der nachten,
Wisten sy 't vermaeck
En inhoud vande saeck.
4 Het staet aen u, tot desen staet,
O Maeghden, oock te komen,
Wilmen daer van droomen,

Als dat komt, 't vergaet.
Droom werd bedrogen,
Maer de seeckerheydt,
Die noyt en heeft ghelogen,
Die het stomm'lingh seydt,
Is inde daedt gheleydt,
5 Loopt dan u selven niet in 't licht
Die niet na trouw wil loopen,
Sal 't met rouw bekoopen,
Slaet maer u gesicht
Op die ghepaerde,
Welcker rekeningh
Was, dat hier op aerde
Trouwen was een dingh,
Daer aen een Hemel hingh.
6 Een open Hemel vol genucht,
Ontstaet uyt treckebecken,

Kussen, soenen, lecken.
 Nieuwe vrucht op vrucht,
 Ghewenschte looten,
 Nu en dan ghe-ent,
 Wensch ick den Echt-ghenooten,
 Noyt en zy ghewend
 Haer heyls begin ten end.
H. Bruno.

De de de duysent, Peete Neel.

Toon: Flora.

DE de de duysent, Peete Neel,
 Ie je laet mijn, by mijn keel,
 Lijck was veur 't vuur versmelten,
 Bub bub brengh iens ien kraftig woort,
 Tot tot tot mijn troost voort,

Da dan dangst mijn luk op stelten.

2 Wae wae waer van is je hart so hert,
Da da dat hat niet eens murrew wert,
Deu deu deur mijn bijster duur sien?
Deu deu deur het druppelen van het nat,
Ke ke krijght een stien, een gat,
Ma maer jou hart is as muurstien.

3 Ie je je sint een lustigh pangt,
Dae daer by ick ien rustig quangt,
As twie paer aare quangten,
Nie nie niet te plomp van lijf en leen,
No no noch te boers van zeen,
Wae wa waer toe dan dit trangten.

4 Scho scho scho schort het men aen goet?
Scho scho scho schort het men an moet?
Scho scho schort het men an jaren?
Kick kick kick bin Kuythont noch Kappoen,

Ian Hen noch schrinckelschoen;
Wee we souwent t'saem wel klaren.

Neel.

5 Wel Snappert hebje haest edaen?
Soo meughje vry weer heene gaen,
Ie paspoort is eschreven,

Melis.

Og! og! og! og! wat snoder sijt?
Ie je moortme beur mijn tijt.

Neel.

Daer leydt niet aen bedreven.
6 Gaet segh ick, noch iens gaet, Ian gat!

Melis.

Ke ke kijntjen ay! bedaerje wat.

Neel.

'k Segh noch iens, datje voortgaet.

Melis.

We we wijl het aers niet wesen mach,
We we wens ick jou gendach.

Neel.

Ick wensch dat jou de moort slaet.

Op nu mijn Musa, queelt ghesanghen, Blaest
 Fama dat 't geluydt Door de Wereldt stuyt; Segh de
 Kroon is opgehangen Voor de alderschoonste Bruyt:
 Wilt haer Lof verbreyden Over Bergh en Dal, Dat so
 Bosch en Heyden Schatert van 't geschal, Ter eeren van

[Op nu mijn Musa, queelt ghesanghen.]

Toon: Tanneken mijn Lief, &c.

OP nu mijn Musa, queelt ghesanghen,
 Blaest Fama dat 't geluydt
 Door de Wereldt stuyt;
 Segh de Kroon is opgehangen
 Voor de alderschoonste Bruyt:
 Wilt haer Lof verbreyden
 Over Bergh en Dal,
 Dat so Bosch en Heyden
 Schatert van 't geschal,
 Ter eeren van

dees' waerde Maeght, Die waardighlijck de Kroone
 draeght; Die ons Bruygom alleen behaeght Om te
 zijn sijn Vrouw. Pronck van Amstellandt, Yeder
 een bekant, Uw' Hooft zy met Lauweriren En Olijf
 betullebandt.

dees' waerde Maeght,
 Die waardighlijck de Kroone draeght,
 Die ons Bruygom alleen behaeght
 Om te zijn sijn Vrouw.
 Pronck van Amstellandt,
 Yeder een bekant,
 Uw' Hooft zy met Lauweriren
 En Olijf betullebandt.

2 Ziet dees Bruyt eens zegepralen
Op haer verheve Throon
Geen gesteent soo schoon,
Of sy dooft het door haer stralen,
Selfs de hooge Hemel Go'on.
Sy draeght Diamanten
Op haer vlechten blond,
En van alle kanten,
Sietmen Peerelen rond,
Ghehecht in 't geele kostel gout,
Vol eed'le steen' en Ammeroud;
Men schrickt die 't Hemels beeld aenschout
Door haer held're glans:
Naerder Bruygom wat,
By u waertste schat,
Haer volmaeckte lieve leden
Vry, lijck in uw' armen vat.

3 Koom, koom ey soete Zangh-Heldinnen,
Juygh met uw' keeltjes bly,
Laet een Hermony
Klincken in dit feest der Minnen,
Eer dat Bruyd en Bruygom schey,
Wensch dat d'Hemel storte
Dobbel Heyl en Vree,
En noyt 't leven korte
Van dees lieve Twee;
Maer dat nae maenden drymael dry,
Dees soete Bruydt werdt Moeder bly,
En maeckt dat Bruygom Vader zy,
Van een jonge soon.
Schoonste Bruydtje tsa,
Volgh Cupido nae,
Hy sal u den Lusthof wijzen
Daer ghy pluckt de vruchten drae.

[Wat heeft den *Amstel* al gespuys.]

Stem: Alst Begint.

WAt heeft den *Amstel* al gespuys,
 In 't een of 't ander Hoender-huys,
 Men gaet pas thien voetstappen voort,
 Of vinter kuf of kotjes,
 En by de Harelemmer Poort,
 Zijn wel een hondert schotjes.

2 En noch wat verder hebje daer,
 Die Ieutsche Malbeck *Swarte Saer*;
 Daer ist, Messieurs, ey segh hoe veel,
 Dat men der u sal halen,
 O mijn! daer isser soo een deel,
 Men sou daer in verdwalen.

3 *Catuyzers Klooster* is versien,
 Met Nonnen en devote Lien,
 Daer moet gewis Mirakel zijn,
 Want yeder wil daer wesen,
 Om van sijn smart en minne-pijn,
 Seer haest te zijn genesen.

4 Geen Duyts, geen Deen, geen Poep, oft Wael
Oft ghy en vintser altemael:
Maer dit is noch te seer gemeen,
Het Wijfje mette Honden,
Die heeft een Meyt se hiet Heleen.
Och wasse niet geschonden.

5 Of gae by Iuffrouw Spillebout.
Die zelfs haer eygen Dochters hout,
En treckt gelijk, Boeckhoven dee,
De Huyt af met de kleeren,
Doch sy siet toe, dat hare niet mee,
't Geluck als die mach keeren.

6 Of liever gaenwe zijn wy wijs,
Dich by de Schans tot *kaet denijs*,
Of 't *Paert van Troyen* daer is slagh,
Voor allerly persoonen,
Doch die daer komt, niet af en mach,
Of kost hem goude kroonen.

7 Doch kennen dese 't blinckent Goudt,
Ick weet wel wie daer meer van hout,

Dat is de duyvels *Mennist'Ann'*,
Die plaegh voor alle menschen,
Wie Heer, en Pol, jae selfs haer man,
Wel voor den duyvel wenschem.

8 Sy woont op 't eynde van 't Rockin,
Dan slaet het zijdel-straetje in,
Tot in de Nes, daer woont die Pry
Mary, die swarte kronje,
Die menigh Ionghman helpt in ly,
Door Stoffen, Zy, en Monje.

9 Mijn leven koom ick daer niet weer,
Ick hebt al ofgesien van veer,
Maer gae, wanneer my 't uurwerck quelt,
Veel eer in 't *kalf-vels steeghje*,
Daer krijgh ick Maeghdoms voor mijn gelt,
Seer haestigh met een veeghje.

10 Of onbesien ick weet wel waer;
Maer 't is aen elck niet openbaer,
Men schenckter niet als voor een vrient,
En dat meest Rinsche wijntjes,

Daer is van 't volckje datme dient,
Swijgh stil, 't is tot *Levijntjes*.

11 En als je daer bent wech ghegaen,
Daer is een huys niet veer van daen,
Ick wenscher mijnen vyandt in,
Maer waerschou al mijn vrinden,
't Gout achtm'er koper, 't zilver Tin
Wanneerj'er wat wilt vinden.

12 Dat 's in de *Welvaert van het landt*,
Maer inde Beurs is 't Misverstant,
Kom gaenwe dan een straetje om,
Wat jonghs dat zietmen geeren,
Tot dat ick by *Beatrix* kom,
En by de *Mofsche Deeren*.

13 Of laet ons liever verder gaen,
Wat Duyvel leyter my oock aen,
Ick krijgh van alle kuff en kroegh
Een gruwelijck afgrijsen,
Gae selfs, je vinter noch ghenoegh,
Ick wilder geen meer wijsen.

Wild'-Zang, Gesongen op de Bruyloft van A. d. G. En H. v. M.

*Zo yemand 't WILD-ZANG laackt, 't Geen ick de Gasten dis,
 Dat hy het beter maackt, Of laat het lijck het is,
 Ick pas op geen bedil: De Wijste kunnen doolen:
 'T Is altydt geen Pasquil; Dat zweer ick by men zoolen.*

't HEylikke komt een mensch als kakken aen, mach men wel zeggen:
 Dit drollig spreukje keijeren, hoef ikje niet uyt te leggen:
 't Wil al muizen dat van katten komt, 't is zeper waar:
 Pots nikkel, wie zou dat ezet hebben over een half jaar
 Dat Bruygom en Bruydje ien vleys en bien zou wezen?

Is 'er wel iemand in dees Commeny die 't in 't Haylick-makers Boeck had elesen?
 Spreek Jonges? Ja, ja, je bint zo hoog niet estudiert nadat ick gis;
 't Is gien wongder, 'k looffer tot Leyj' en zo menigh steyl-oor gepromoviert is:
 Dat ik't 'er ook uit zou eneust hebbe, hoeffe by men keel niet te gissen,
 Neen bylo, we zient voor ons ooge, we mosten malkaar niet in de zak pissen:
 Ongesien kan geschien. Koop is koop. Lieven is een eunjer kruid.
 't Heeft 't al wech zet de Exter, en had ien bout in zen stuit.
 Trouwen. Trouwen, is 't ouwe deuntje, en 't soete nieuwe jaartje.
 Zo d'ouwe song, de jong piep also: 't blijkt aen dit Paartje,
 Stap wech. Laat voortgaen. Hoe is de blaas na 't groote Gild'.
 Bruygom? wierd je 't rasende water te nau, of was 't je te woest en wild'?
 Biecht op: Hadge in de Frangz' en Spaenze kusten gien meer behagen?
 Ik denk wel wat: 't Was je dat eijer-eten niet; je vreesde voor slagen
 Van 't Contermansvolk, al roepje niet luy, je bent me so plat niet:
 Je had 'er gelijk in, men brant 'er horens, 't was 'er voor mier al te hiet:

De droes mocht soo tappen: de Staatten zijn een deel onvoorsichtige lompen:
 Want sonder ien mensch te waerschouwen, raakken sy armen, bienen, hoofden en rompen.
 Dat was, werentig, der katse nicht die je socht: ik loof je voert om baat
 Hoe licht krijg m' ook een streek uyt de pan, after so besukt hiet van de rooster gaet:
 Dat souwen 'er wel seiven seggen, wel te verstaen as sy 't maar wisten,
 O bloet! wie weet hoe haer die sakereerde Schijtebroekken en Capiteyns bepisten
 Van angst: in 't vinnig plukharen, daar Bestevaar zaliger helaas, in de keers vloog:
 Veel speelden 'er, beter bloo Jan, als doo Jan, trouwens, se hadde gien Galgh in 't oog.
 'k Wil 'er gien praet of hebben. Oost, West, t'huys best: 't Is veel bequamer,
 Moei jy jou met gien vullis, Bruigompje, jy woont op ien kamer.
 Laat ze malkaar na de vodden sitten, datter sijn oogen verkeert;
 Zend jy 'er jou kat, houje aen de Willige, je krijgt datje begeert.
 Behouwe reys: je hebt jou poos te roer estaen: 't is wel eslaagt, eldereweken!
 't Luk is rond, 't vliegt d'een in de neers, en d'aar in de mond: dats of ekeken.

Vat nou de Doggen te brille, die zo menig hondert mensch helpen van kant,
Toonje manlikheid, maak nieuwe Sla-dooten, die ba weer durven zeggen voor 't Vaderlandt.
Alle baat helpt, zey de Muis, en piste in zee: Ai laet je dan ook niet verdrieten,
Al moet je om nieu volck te fokke, onder tusschen, het u er dickwils in schieten
Dat roert niemand: je bent'et alleen niet, daer zijner meer die er in doen
't Leyt 'er by, Iong-en luy, daars volk gebrek: maak niet veel olletjes: rijp en groen
Volgt je weet wel, vrijt te wumpel. Slaat er was eyeren in: trout al wat rasjes:
Ie verstaet men wijffelen wel, Dek toe de pot. Krijgen 't de Staarten in de neus, ze schuren er
quasjes.
't Is zoo vreemt niet, want raakten die Honden in Leyenaars kluive, ze speelde wis behenk.
Dats spek voor er bek, daar zijn ze toe ewurpen, die Gaauwedieven wille *no verdrinck*.

Al langh genoeg van dit gorrelegooy, 'k scheyer uyt, begint me al te verdrieten:
 'k Wod al den vleet t' Amsterdam op den Dam stont, 'k mien men zou er haest dood schieten,
 En voeren ze dan voor den Drommel op Marken, om Strontenburgh mee te hoogen, daar zijn
 ze nut toe:

En Fin, deze vier Elementze plagen wenscht haer al de werelt, en ik *Six Soucz*.

***Maartse Bockens. Gegeven aen de jonge Luy op de Bruyloft van I. V.
 C. ende A. G.***

GHrage Smulle, Schockebasjes,
 Proef doch eens dees *Crol-maants Vis*,
 't Komt by 't weer toe, Bruylofts-gasjes,

Dat ick u dit kosje dis.
 Gemelijcke ouwe Luytjes,
 't Bid dat ghy u niet verstoort;
 Vindt ghy in dees Maertse-buytjes
 Hier of daer een drolligh woort.
 Iongh-mals, die jou kallifs klauwen
 Buyten min gaet slonsen af;
 Wild dees drooge *Bockens* kaeuwen
 Want 't Bancket is u te laf:
 Soetekaeu is voor het Rockje
 Maer z' is voor de Broecks te swack;
 'k Schaf jou dan een hartigh brockje,
 Lustigh voeghje by de back:
 Past maer wacker wat te raken,
 'k Weet je vlamt near sulcke Saus:
 Daer sal braef een dronck op smaken,
Super nagulum, gar aus,
 'k Moet eens even houten goijen.
 Yder een past op sijn poot:
 Nou niet! ick mien 't wel te roijen;

Ay spreek doch niet in mijn schoot:
Drooge Iordens, viesse Griecke,
Bloode Suffers wie ghy zijt,
Die als Vylen sonder wieke,
Vlucht te viervoet van de Meyt:
En die meent ginckt ghy haer soenen
Dat jou Maeghdom perijckel loopt:
Rechte queenen en Capoenen,
Die u eygen Nestel knoopt:
En ghy mee, die schept behaghen,
Om een luffer acht of thien,
Met jou kakelen te plagen
Drie vier laren achter ien:
Ia gaet dan niet Schijtebroecke
Vlieden van het groote gild;
En tijt noch aen 't schempigh vloecke
Als 'er een bekend in wild:
Segh, wat koeckoeck komt je over
Semelknooper, dat je d'Echt
Scheld voor vry en blyheyt-rover,

Ia voor Hel van menigh Knecht?
 Foey je hoort u wat te schamen,
 Sackereerse Leugenaers!
 Dutters, 'k wou je altesamen
 Wierd ga-loose Ouwevaers:
 I' hebt 'et gruwelijck verpeutert,
 Met veel Meysjes, 'k weet het wis,
 Bloet! je meught wel zijn beteutert,
 Want de Gard leyt in de Pis:
 'k Wou so jy jou niet wod beteren,
 Dat de Dochters met malkaer
 Gingen u de broeck af veteren,
 En beschouwde je allegaer,
 Want het moetje ergens letten,
 Aen het hoofd of aen de staert,
 Datje schuwte de Minne-wetten:
 En voor 't vrijen sijt vervaert;
Kruyp-in d'O wil u bekeeren,
 Houje tuyghje fix en kant:
 Wilt ons *Bruydgoms* kunsjes leeren;

Volgt te post sijn spoor en trant: 'k Weet ghy sult het u bedancken, Doese maer wat moytejes voor; Tijdt dan louter aen het jancken, En klampt elck een Tas aenboort Daer is heel wel aen te komen, Want het is nou niet seer drock: I' hoeft geen blaeuwe-scheens te schroomen, Struif, men roept schier Emmerlock, Ist niet so? Segh, grage tipjes, Lockje niet met listigheid Veels Vrijers near u Knipjes? Trouwens Keij'ren 't word eens tijt: Neen, dat moet ick self bekennen, 't Eenigh slapen heeft gien val, Hane passen wel by Hennen; Ionghmans 't lijkt oock niemendal Datje nou niet aen wilt bijten; Hoe na meenje, nou jy kond, Dat mens' u naer 'thoof sal smijten;

Neen by loo, het is geen St. Dreck: Hola, sacht wat, trage Snaken, 't Is soo laet niet als jy gist; Iuffers kunnen wel aenraken, 't Keert oock niemant soo het mist: Wil jy enckel nimmer springen, Soo behoor men je een voor ien Op sijn *Porrekus* te ringhen, Dan hoef jy geen Block aen 't bien. Ionghens, ick moet wat bedaren; Ick heb dorst, wie brenget mijn, Op de *Compagnies* welvaren, Of een kusje aen weer zij'n? Niemant? dat staet niet te lijen! Nou mijn preke niet en geld, Gaen ik 'er oock los uyscheijen, Sie, ick stecker by een Speld, *W. Schellinx*.

AenDe Speelnootjes.

SPeelnootjes ay kijck, hoe is 't Bruytje soo stil,
 'k Loof seper dat sy 'er naer bedde wil,

Ay! spreeckt haer eens aen,
 Vraeghd ofs' hier van daen,

Niet wenscht met haer Bruyd'gom te bedt te gaen.

2 Al wenschte sy dat, ten waer gheen schant,
 Sy isser aen hem verknocht en verpant;

Sy zijn met tween
 Gheworden nu een.

Godt sende sijn zeghen haer oock gemeen.

3 Dat suffen en duffen Speelmeysjes laet staen,
 Weest vreughdig en jeughdigh, wat schorter doch aen?

Wel Maeghden hoe dus,
 Ghy gaeft immers flus,

Wt liefde en vreugde ons elck een kus.

4 Of gunje de Bruyt niet dese nacht,
 De vreughde, gheneughde die sy 'er verwacht,
 'k Loof dat het u spijt,
 Doch 't isser nu tijdt,
 Sy sal het genieten, spijt die 't benijt.

5 Seght Meysjes, seght Diertjes seer jeughdigh en fris,
 En moeyt het u niet dat sy de Bruyt is?

'k Loof 't is u verdriet,
 Dat ghy het bent niet,
 Ghelijck men 't oock aen u wesen wel siet.

5 Doch dat 's gants geen noot, ay laet u maer raen
 Houdt steeds goede moet, en komter een aen
 Mijn beckjes tsa tsa,
 Seght haestigh maer Ia,
 Soo volghje 't Bruytje in 't kort oock nae.

Al weerom.

[Hoe loopen de tijden.]

Stemme: Laura Lief, mijn waerde, &c.

HOe loopen de tijden,
 Roem van alle Maeghden,
 'k Kies nu rust, voor 't strijden,
 Waer de Geest in traeghden,
 Ick min, met hert en sin,
 V klachten Engelin,
 Die *Natura* in 't gewrichten, door 't verplichten,
 Eertijts stichten, doen u jeughd'ge Fackel lichten,
 Op 't schoonst van begin.
 2 Ick heb u gekoestert,
 Mijn soet *Sang-Godesje*,
 In mijn schoot gevoestert,
 Trots eenigh Meestresje,
 Den tijdt heught my o valm!
 Dat ghy ter werelt quam,
 Doen was ick het keuckens-moertje, Muur en Vloertje,
 't Dienstighe Sloertje, by gebreck oock 't Baker-moertje,
 Denck, wat ick waer nam.

3 'k Backten dan een Struyfje,
 Of wat van wit meeltje,
 'k Pluckten menigh Duyfje,
 Voor jou Moer 't soet Scheeltje,
 Ick koochten Roosje root,
 Veel potjes bier-en-broot,
 'k Haelden hallifjes en heeltjes, voor ons keeltjes,
 O Ghespeeltjes, 'k koochten leck're Kraem-kandeeltjes,
 Ick en leet geen noot.

4 Suur en soete uurtjes,
 Had ick in 't bewaren,
 'k Wasten, en drooghden Luyrtjes,
 'k Schuurden, al de Snaren,
 Ick vaeghden dag'lijcks 't huys,
 O schoone Haringh buys,
 Soo heb ick 't heyr overkeecken, tot een teecken,
 Van dit spreekken, weet ick al u Staets gebreecken,
 Tot den Hont incluys.

5 Dan most ick jou wieghen,
 Of, tot rust wat streelen,

Iae oock sonder lieghen,
 Op 't Straet met jou speelen,
 'k Beproofde soo van als,
 Dan droegh ick j' op mijn hals,
 'k Hebje oock ghekruyt, soete Meysje, poesel Vleysje,
 Doet mijn eysje, nu, ey lieve doch een reysje,
 Of de kaert is vals.

Bruylofts-Sangh.

Stem: Prins Robbers Mars, &c.

*D*it is dien dach, dien vreughde Feest,
 Waer naer ons Ziele tracht:
 Dit is de blijdschap die ons Geest
 Verweckt tot nieuwe kracht
 De Lent is niet soo aengenaem.
 Naer guere Winter-weer;

Als te verkrijgen Bruyd'goms naem
Met sulcke vreucht en eer.

2 Hoe zijt ghy dan so stil, so rouw,
Speelnootjes met u twee?
Of voelt ghy wint, of eenigh kouw,
Van 't Bruytjes Beddestee?
Beveelt het stoocken 't wulpsche kint,
Die daer in scheidt sijn lust,
Haer sal niet deeren eenigh wint,

3 De Bruyt sal 't u verklaren wel,
Als ghy komt morgen weer,
'k Wed dat ghy haest sult volgen snel
Ons Bruytjes les, mijn leer:
Ey wilt, o Nymphjes! nae dit pas
Noch trots, noch stuyrigh zijn,
Maer maken dat de longhmans ras
Ontbonden zijn van pijn.

P. D. V.

[Kom *Speelmeysje*, wilw' een reysje.]

Toon: Jaques, Jaques.

*K*Om *Speelmeysje*, wilw' een reysje
Lipjes strelen, niet te grof,
 Kom mijn poes'le Minne-vleysje
 Hey! een kusje is maer stof,
 Kusjes, kusjes, soete lieve kusjes,
 Die 't niet dient, die veeght het of.
 Kom *Speelmeysje*, wilw' een reysje,
 T'Samen gaen in *Venus-hof*,
 Kom mijn poes'le Minne-vleysje
 Hey! een kusje is maer stof,
 Kusjes, kusjes, soete lieve kusjes,
 Die 't niet dient, die veeght het of.

Heul-Deun.**Stem: Hendrick sou uyt Vryen gaen, &c.**

'kWOu noch wel eens voor mijn doot
 Soet uyt *Heulen* tyen,
 Iae al kostent thien pont groot,
 'k Souwer in verblyen,
 Als 't maer slechts naer 't leven ginck,
 'k Wenschte om geen liever dinck
 Als een *Brugh*, of *Meulen*,
Met de meyt te Heulen.

2 O! dat 's zeker hier op aerd'
 Al mijn vreught en leven,
 Vraeghtet oock mijn Vaer de Waerd
 In de Stadt Geneven,
 Die heeft my eerst bloot en naeck
 Dus al heulende gemaect,

Achter in sijn Schuertje,
Tegen 't blinde Muertje.

3 'k Laet om 't *Heulen* by de Maen,
(Dat 's al hoogh geswooren}
Eten, drincken, slapen, staen,
Geeft geloof in 't hooren,
Iae al seytmen, *Heult* niet meer
Iy selt zijn grootste Heer
Die een Boer mocht maken,
'k Soud voor 't *Heulen* staecken.

4 't *Heulen*, is soet tijdt-verdrijf,
't Woont in al mijn Leden,
't Speelt vaeck met mijn sinnen vijf
Naer verscheyde Steden,
Heul ick niet, 't is teghen stroom,
's Nachts ick soet van 't *Heulen* droom
Met soo graghe lusten.

Dat ick niet kan rusten.

5 O! jou grooten *Heule Sot*,
Seyde lest mijn Besje,
Jy bent waert te zijn bespot,
(Gaende met haer tesje
Om een kool, maer Moertjes toe)
'k Zel jou 't *Heulen* maken moe,
Spreeck ick eens een reysjes,
Van jou *Heul, Heul Meysjes*.

6 k Zey, al waerje noch soo dul,
'k Selt van daegh gaen waghén
Met ons Buurmeyt, Leysje Smul,
Kent haer doch behagen,
Soo ben ick, 'k en weet niet wat,
't Beste quantje van de Stadt,
Die met hert en sinnen,
't *Heulen* gaet beminnen.

Kusje.

KUS ROOSEMONTJE, en koel
 Door snobbelend ghewoel,
 Mijn grilligh inghewandt, dat door de dagheraet,
 Van uwe lichte lichte in lichte koole staet;
 En stiert mijn sinnen (an
 Gelockt door 't zipp'lend' MAN,
 Dat uyt u lipjes druypt) naar uw; wiens Oogenstrael,
 Mijn herte wekt, en treckt, gelijk de Zeylsteen 't Stael,
 Vry dan mijn brandend' Hert,
 Tot slinckingh van mijn smert,
 (Van d'oever van de Dood) op d'Oever van uw' Mont,
 Op dat uw' mondt genees', 't geen uw' gesichte wondt.

Accollade.

Wijck Heerlijck Roma, met u Triumphale Speelen,
 En ghy Olymps'geberght, dat eertijds tot u roem
 Het groote Ront tot een verwond'ring streckte,
 Uw' Lau'ren zijn door mijn Triumph verdort,
 Vermidts ick sonder teghen-streven,
 Mijn waerde *Nimphjes* teere schoot,
 Haer Blosjes heb ver-overt.
 Ach! als die groote vreught
 Komt al mijn Sinnen,
 Soo wenscht mijn Ziel
 Die stonden,
 Wanneer
 Sy, My

Wijck Heerlijck Roma, met u Triumphale Speelen,
 En ghy Olymps'geberght, dat eertijds tot u roem
 Het groote Ront tot een verwond'ring streckte,
 Uw' Lau'ren zijn door mijn Triumph verdort,
 Vermidts ick sonder teghen-streven,
 Mijn waerde *Nimphjes* teere schoot,
 Haer Blosjes heb ver-overt.
 Ach! als die groote vreught
 Komt al mijn Sinnen,
 Soo wenscht mijn Ziel
 Die stonden,
 Wanneer
 Sy,

My
 Eens weer
 De Wonden,
 Die ick behiel
 In 't hert van binnen,
 Sal heelen met gheneught.
 Och! dat ick weer (betoverd
 Door 't poes'le vleysje dat sy boot
 Mijn grage lust) eens wierd gedreven,
 Door Minnenskoelt; of ruggelings gestort
 In *Aethna's* brant, die eerst mijn vreugd verwect,
 Soo was myn Ziel, door 't plucken van die Bloem,
 En 't rooven van haer blos, sou noyt mijn graeght verveelen.

My
 Eens weer
 De Wonden,
 Die ick behiel
 In 't hert van binnen,
 Sal heelen met gheneught.
 Och! dat ick weer (betoverd
 Door 't poes'le vleysje dat sy boot
 Mijn grage lust) eens wierd gedreven,
 Door Minnenskoelt; of ruggelings gestort
 In *Aethna's* brant, die eerst mijn vreugd verwect,
 Soo was myn Ziel, door 't plucken van die Bloem,
 En 't rooven van haer blos, sou noyt mijn graeght verveelen.

Hub. Vander Meer.

[*Amaril* mijn waerde Son.]

Toon: Ziphoni, &c.

Amaril mijn waerde Son,
 Gist're eer den dagh begon,
 Kreegh ick in 't gesicht,
 Het lieve licht
 Vws ooghen,
 En de schoonheydt van u wel-ghemaecte Le'en,
 Maer mits *Philander* 't Vee
 Quam weyden, neffens onse Schapen.
 Gingh hy mee.
 Waer door het scheen,
 Dat mijn geluck,
 Doen was in druck
 Herschapien,
 Mits ick dacht in stilt by u te zijn alleen.
 2 *Cloris*, nu 't de tijdt ghebiedt,
 'k Bid, ay! melt my u verdriet,
 Want wy nu alleen,
 Zijn met ons tveen,

Laet hooren
Wat u deert dat ghy so bitter weent en klaeght?
Ach *Amaril*, mijn ziel
Houdt ghy ghekluyt, door u schoonheit,
Ach, ick viel!
'k Beken ghy vraeght,
Aen my om Min.
Maer de Herderin
Vol braefheit,
Die ghy seght dat ghy met haert en sin behaeght.
3 Is u hart vol sware pijn?
Sy sal u gheneester zijn:
Neen, niemant niet,
Kan mijn verdriet
Ghensen,
Als de geen die my geboeyt heeft en vermant,
Dies bid ick Harderin,
Laet doch u slaef ghenae verwerven,
Toont weer min,
V los Verstant,

Dwinght my mijn hert,
 Soo ghy volherdt,
 'k Wil sterven,
 So ick u bedriegh, mijn Lief, daer is mijn hant.

[Die dach waer in ick 't soet ghesicht.]

Toon: Een Jonckvrou die myn hert, &c.

Die dach waer in ick 't soet ghesicht,
 Niet sie van mijn Godin,
 Die is geen dach, hoe schoon hy licht,
 In mijn misnoeghde sin.
 Dan treurd mijn moedeloos gemoed;
 En leef, en zweef, ghelijck
 Het altijd-droevigh Schim-ghebroed,
 In 't eeuwich duyster rijck
 Dien dach waer in ick 't soet gesicht
 Mach sien van mijn Godin,
 Eylaes! dien dagh vliet veel te licht,
 In mijn misnoeghde sin:

Soo gaet het met de Helden-schaer,
 Die Iupijn Nectar biet;
 Al sitse menigh hondert jaer,
 Den tijd verdriet haer niet.

Och! of my 't Lot so gunstig was,
 Och! of het kon gheschien,
 Dat ick altijd het Spiegel-glas
 Mocht van haer ooghjes sien!
 Dan doch, op dat het niet en schijn
 Dat ick de Goon beny,
 Het by zijn van mijn Roselijn;
 Met uurtjes ly ick my.

[Roselijne wat lichten.]

Stemme: Amarille mia belle, &c.

ROselijne wat lichten,
 Wat herte-terend vuur, wat Ooge-schichten
 Schiet ghy in mijn ghewrichten!
 Recht als een Blom, dien 't dauwtjen is ontsogen,

Sterft door de Sonne-Oogen;
So doen uw' lichjes, als klippen-daeuw moet derven,
Roselijne, Roselijne, Roselijne my sterven.

2 Maer wanneer ick de tippen
Van u coralen mondt, die lieve lippen
Voel haer aen mijne rippen,
Dan doeje een geest in mijn ad'ren komme:
En gelijk als een Blomme,
Rijst door de Sonne, na een vochte dauw, so groey ick
Roselijne, Roselijne, Roselijne so bloey ick.

3 Wel dan lief, so de strale
Van uw' uytmuntend oogh kan in my dalen,
En de ziel uyt my halen;
En dat een kus my wederom kan sopen,
Doodt dan vry niet u ooghen,
Maer als ick sterve, wilt my dan kusjes geven,
Roselijne, Roselijne, Roselijne, 'k sal leven.

Hoender-Lever.

Dit *Levertje* is uyt geen *Ezel*,
Wt geen *Bonsingh*, uyt geen *Wesel*,
Wt geen *Beer*, uyt geen *Leeuw*,
Wt geen *Meeu*, uyt geen *Spreeuw*,
Wt geen *Kater*, uyt geen *Kat*,
Wt geen *Egel*, uyt geen *Rat*,
Wt geen *Vloo*, uyt geen *Luys*,
Wt geen *Spin*, uyt geen *Muys*,
Wt geen *Bock*, uyt geen *Stier*,
Wt geen *Speck*, uyt geen *Pier*,
Wt geen *Eend*, uyt geen *Swaen*,
Wt geen soute *Labberdaen*,
Wt geen *Sprot*, uyt geen *Bot*,
Wt geen *Vliegh*, uyt geen *Mot*,
Wt geen *Mossel*, uyt geen *Oester*,

Wt geen *Ram'laer*, uyt geen *Voester*,
Wt geen *Os*, uyt geen *Vos*,
Wt geen geen blancke *Purmer Pos*,
Wt geen *Vinck*, uyt geen *Koeckoek*,
Wt geen *Braessem*, uyt geen *Snoeck*,
Wt geen *Kaeu*, uyt geen *Pauw*,
Wt geen *Wijcker Kabeljau*,
Wt geen *Luypert*, uyt geen *Tyger*,
Wt geen *Sparwer*, uyt geen *Rijger*,
Wt geen *Exter*, uyt geen *Kraey*,
Wt geen *groene Papegaey*,
Wt geen *Kalf*, uyt geen *Koe*,
Wt geen *swarte Kacketoe*,
Wt geen *Otter*, uyt geen *Fretje*,
Wt geen *Maeykens Parreketje*,
Wt geen *Snip*, uyt geen *Patris*,
Wt geen *Knuyter*; uyt geen *Cijs*,

Wt geen *Snyger*, uyt geen *Slack*,
Wt geen *Ooster Kackerlack*,
Wt geen *Tor*, uyt geen *Rijp*,
Wt geen *Draeck*, uyt geen *Grijp*,
Wt geen *Spieringh*, uyt geen *Ael*,
Wt geen *Goyer Nachtegael*,
Wt geen *Zyworm*, uyt geen *Paepje*,
Wt geen *Meerkat*, uyt geen *Aepje*,
Wt geen *Tongh*, uyt geen *Macreel*,
Wt geen *Crab*, uyt geen *Garneel*,
Wt geen *Arent*, uyt geen *Craen*,
Wt geen *Kallekoensche Haen*,
Wt geen *Putter*, uyt geen *Vrijter*
Wt geen felle *Puyste-bijter*,
Wt geen *Koet*, uyt geen *Gans*,
Wt geen *Strantsche Pietermans*,
Wt geen *Witje*, uyt geen *Mugh*,

Wt geen *Geyt*, uyt geen *Sugh*,
Wt geen *Marrel*, uyt geen *Quick-stert*,
Wt geen *Veelvraet*, uyt geen *Hert*,
Wt geen *Panser*, uyt geen *Heynt*,
Wt geen *snelle Haseweynt*,
Wt geen *Zeelt*, uyt geen *Bley*,
Wt geen *Rob*, uyt geen *Hey*,
Wt geen *Havick*, uyt geen *Gier*,
Wt geen *Hommel*, uyt geen *Mier*,
Wt geen *Ibis*, uyt geen *Hop*,
Wt geen *Bruynvis*, uyt geen *Grop*,
Wt geen *Murremel*, uyt geen *Bever*,
Wt geen *Sprinckhaen*, uyt geen *Kever*,
Wt geen *Paert*, uyt geen *Buffel*,
Wt geen *Luchs*, uyt geen *Muffel*,
Wt geen *Pad*, uyt geen *Kicker*,
Wt geen *Specht*, uyt geen *Bomen-picker*,
Wt geen *Haes*, uyt geen *Ickhoorn*,

Wt geen *Carper*, uyt geen *Voorn*,
Wt geen *Mof*, uyt geen *Mus*,
Wt geen *Struys*, uyt geen *Rus*,
Wt geen *Valck*, uyt geen *Krack*,
Wt geen *Dogh*, uyt geen *Brack*,
Wt geen *Oorworm*, uyt geen *Knekel*,
Wt geen *Dolfijn*, uyt geen *Rekel*,
Wt geen *Das*, uyt geen *Elant*,
Wt geen *Neet*, uyt geen *Oliphant*,
Wt geen *Sim*, of *Baviaen*,
Wt geen *Trouwe Pellicaen*,
Wt geen *Wolf*, uyt geen *Ram*,
Of daer 't eerste *Lam* of quam,
Wt geen *Schaer*, uyt geen *Schol*,
Wt geen *witte siende Mol*,
Wt geen *Vogeltjes die duycken*,
Wt geen *Zeeusche Alikruycken*,
Wt geen *Raef* of *Lepelaer*,

Wt geen Iongen *Oyevaer*,
 Wt geen *Turcxsche Drommedary*,
 Wt geen *Mies*, uyt geen *Canary*,
 Wt geen *Slangh*, of *Hagedis*,
 Wt geen *logge Wallevis*,
 Wt geen *Rogh*, uyt geen *Steur*,
 Wt geen *Uyl*, ick meen je *Breur*,
 Wt geen *Wijtingh*, uyt geen *Kreeft*,
 Wt geen *Kuycken* dat noch leeft.

Wilje 't raden 'k sal 't je seggen,
't Leste woortje sal 't uytleggen,
Ra je dat je wint een soen,
En soo niet, 'k sal verder tellen,
Repje wat, mijn lusjes hellen
Naer een stuckje van dat HOEN.
 Joost van Breen.
't Is natuurlijk,

[’t Levertje, is van geen Knijntjen.]

Stemme: Resemont die lach ghedoocken, &c.

*’tLevertje, is van geen Knijntje,
Soetste Soetert, proef een reys,
’t Is van Quee, noch Faly-Bagijntje,
Doch ’t is lekker naer den eys,
’t Levertje is van een Ram,
Inden Echt mijn lieve Lam.*

2 *’t Levertje is van gheen Haesje,
Van gheen Hart, noch van geen Hin,
Evenwel daer op een glaesje,
Heer, dat heeft eerst soetheyt in;
’t Levertje is van een Hoen,
Yeder geeft de sijn een soen.*

3 *’t Levertje, is van gheen Haentje,
Van gheen Henn’ tje, doch ’t is eel
Van geen Reyger; Meeu, noch Swaentje,*

't Gaet soo glatjes door mijn keel;
't Levertje dat smaect van 't zout,
Heer die oock eens was ghetrou.

4 *'t Levertje, niet soete Vryster,*
 Is van *Hont*, noch van geen *Kat*,
 Van geen *Eend*, noch van geen *Lyster*,
 Van geen *Muys*; noch van gheen *Rat*,
't Levertje is van gheen Snip,
Waer ick eens in Venus Schip.

5 *'t Levertje sey lest ons Gysje,*
 Is waerachtigh *Vleys*, noch *Vis*,
 Van geen *Spreeuw*, noch geen *Patrysje*,
 Van gheen *Duyf*, 'k sey *Schaep j'* hebt mis,
't Levertje is van een Gans,
Kom te bed, ick waegh de kans.

6 *'t Levertje, o! soet jonck Meysje,*
 Ia wat *Lever* wesen kan,

Waeghj 'et, 'k waeg het mee een reysje,
 'k Houwer, o! soo wonder van,
't Levertje veraert in Kuyt,
Wie sal slapen by de Bruydt?
Den Bruydegom.

Waghen-Liedt,

Toon: Kristyntje bistu kranck, &c.

'k Singh met mijn lichte vracht,
 'k Singh met mijn lichte vracht, ja vracht,
 'k Ry met dees lichte Koijen
 Wacker op, dobbe dobbe dob,
 Nae 't Gasthuys van Sint Iob.
 2 Dit volckje meerder wint, jae wint,
 Als die haer huys bewaren,

Eerbaer zijn, seydt ons Trijn,
Dat is niet meer dan wint.

3 Dus smeertmen kous en schoen,
Dus smeertmen kous en schoen, jae schoen,
Men eet kostel gebraden,
Dobbe dobbe dob, lustig op,
Men vreest niet voor Sint Iob.

4 Men roept al na men dorst,
Men roept al na men dorst, jae dorst,
Men zijn vast onbeladen,
By de Wijn, let op Stijn,
Hoe sy nu smeert den Borst.

5 De Mannen sien dat an,
De Mannen sien dat an, ja an,
Met lachen, om te prachen,
Dobbe dobbe dob, wacker op,
Tapt weer een volle kan.

6 Dan Griet Silenus roept,
Dag Griet Sylenus roept, ja roept,
Mijn Lief en wilt niet vreesen,

Wacker op, dobbe dobbe dob,
Of Piet een Druyfje snoept.

7 Hy hakende na munt,
Hy hakende na munt, ja munt,
Speelt selver op sijn Fluytje,
Dobbe dobbe dob, wacker op,
Mijn vrient 't is u vergunt.

8 Maer ick, o! Horen-beest,
Maer ick, o! Horenbeest, ja beest,
Den Koeckoeck moet u schenden,
Daer ghy 't siet, niet verbiet,
Dat men u Vrou verleest.

9 Noch datse u verwijt,
Noch datse u verwijt, verwijt,
'k Sweert ghy sult hoorens draghen,
Dobbe dobbe dob, lustigh op,
Hoe leelijck ghy oock krijt.

10 Weest welkom lieve Rey,
Weest welkom lieve Rey, ja Rey,
Verweende Hoorendraghers,
Gildebroers, door u Hoers,
Roept koeckoeck inde Mey.

11 Nu Voerman slaet vry voort,
Nu Voerman slaet vry voort, vry voort,
Ick sal u wel onthalen,
Dobbe dobbe dob, lustigh op,
In 't Gasthuys van Sint Iob.

12 G'lijck an mijn paertjes dan,
G'lijck an mijn paertjes dan, g'lijck an,
Sit vast mijn Horen-dragers,
Dobbe dobbe dob, lustigh op,
En maeckt u beursen wan.

[Gy die int hert de winter draegt.]

Toon: Petite Royale, &c.

GY die int hert de winter draegt
 En Somer op uw' kaken,
 Ay laet dan het blaken
 (Schoon geooghde Maeght,
 Der heete loncken,
 Die d'ontfonckte twee
 Wt helder ooghen voncken
 Vw ys-hert nu mee
 Doen gloen uyt minne-wee.
 Heeft God aen u te kost geleyt
 Die ziel en lichaem gaven
 Omze te begraven,
 In u eenigheyt?
 O neen: geen Maeghden
 Zijn eer recht volmaeckt,
 Hoe seer sy elck behaeghden,
 Voor men 't huw soet smaect,
 O soet dat hertjes raeckt
 Sie hoe de Bruyt geen maegde krans,
 Maer vrouwe-kroon wil vlegten
 Sie hoe de Min kan hechten
 Haer, aen 't hert haers Mans.
 Een rijcklijck leven
 Siet sy te gemoet
 Waer' Eendracht sal haer geven
 's Werelts hoogste goet,
 Ay volgh haer op de voet.

Kuddemans Klap.

Toon: Je voy toute les nuits, &c.

BOn jour Buurman, goed jaer, Jou oock soo, sayd ick Vaer,
 Waer heen dus haest? moy 's heb een kud gekogh,

't Sel door gesteeck, say hy, men hael de trogh,
 Se knor, se mor, se vloeck, Mon vrou Jeanette,
 Sie vous prie besoeck, En tas de kud, seeckz' is soo vette,
 Als de boot, z' is waer, Moy groot, z'heb de swart haer.

2 Buyrman men kans niet seck, Soo smaeck de Schinck, de Speck,
 De Ooft, de Oor, de Pens, de Lap, de Leur,
 De Poots, de Beulingh, en de Smeer z' is beur,
 M'heb van de kud veel wil, Ha! mon Jeannette,
 Eet de Frickedril, Met de knol daer by, sy slock, sy vrette
 De Start, Lever, Longh, De Hart, de Nier, de Tongh.

3 Ick lachte my schier slap, Om dees kuddebeers klap,
 Hy koetert voort, ma foy, zay doen de sul,
 M'hebse gekoop, van een man met een kul,
 Goe koop, sy schenck de bier, Pour ick betale,
 Achtien kul-de schier, 'k Say 'tis te duur, want 'k wilje hale
 Voor sies soes of set, En brave kud hiel vet.

4 Doe wert de Rotsack beus, Zay een kon op jou neus,
 En kus mijn poort, ick sayd hoe wordje dul?
 Rappighe Wael, ay hoor! man met jou kul,
 Kus jy jou kudde gat, Soo salje krijghen

De blaes, en noch wat, Van de kaujijs, wil jy niet swijgen,
 't Geef jou uyt vrientschap ooc, Stracks vuyst en kneuckel-looc.
 Deur ginch de Kuddebeer, Ick riep in 't Walsche taelte,
 Loop by het Swijn jou Freer, Jou rechte Kutte-waeltje,

Mey-Sangh.

Toon: *Ghy lodderlijke Nymphje, &c.*

Siet hier de aldersoetste tijt, Die al, wat adem schept, verblijdt;
 En koestert dart'le wenschen, Van sterffelijcke menschen.
 Die 't Somer groen, dat Winter-kracht,
 Ontwijt had, en tot niet ghebracht,
 Locket met zijn lieve lonckjes, Wt schijn verdorde stronckjes.
 Nu leeft, dat levend' scheen als dood,
 Het Pluym-gediert, op lust ghenood,
 Queelt in verheven topjes, Met opgeblasen kropjes.
 Het schobbigh Dier, indien het mocht,
 Begaf sich opwaerts in de Locht;
 Dat nu om tijdt verliesen, Zich baeckert in de biesen.

Nu queelt *Philander* menig liet, Daer *Thirsis* met de snelle Riet
Op past, om 't zoete minnen, Te voen van Herderinnen.

Terwijl *Granida* 't grasjen bint:
Waer van heur *Daiphlo* 't knoopjen vint;
Terwijl hun schaepjes weyden, En woelen on-verscheyden.

Ay! siet het sacht gewolde Vee, Het Ooy, de Ram, de Lam'ren mee
Zijn vrolijk, om het paren, Van die hun trou bewaren.

En grasen in het Bruylofts goed,
Van Maeghden-kruyd, en Roosen-hoed,
Wat kan men soeter wenschen, Voor sterffelijcke Menschen.

['k Schol seen das ich ein Vriester kreygh.]

Toon: Prins Robberts Mars, &c.

'k Schol seen das ich ein Vriester kreygh,
Of 't spelt *Sint Felten* met,
Het zy ein Armer, oder Reygh, 't Schol anders zijn mis-set,
Ich muth ein haben tot mier snut Of ich leeb langer nicht,
Mier broeg wijder, of s' is verbrut, Er woller aus, in licht.

2 Das schol wel dousent Douvels deun,
Wan ick nichts krijghen kan,

‘k Bin immers ein wie gres so greun, Vnd ob dem bloch ein man,
 ‘k Hab ruym ses stunt *Soldaet* gewiest, Im leger voor das Hulst,
 O warent Godt, ‘k en ben gien biest, Was giebtmen dan de schult.

3 Ich bin von mier hantwerck ein *Smits*,
 Vnd ooch im noot ein *Kuypf*,
 Ia kan wel ‘tswerst ooch moken wits, Trots *Miest.er Jurgen Struypf*
 ‘k Ben ooch ein *Heinker* von mier kunst,
 Was duyvel schort oft aerd’

Das ich nicht krijgen kan om sunst, Was mier, und mier is waert
 4 Io ‘k segh noch eins bei meiner zeel, ’t Is hier nicht in mier Lent,
 Pots lommer sats ich onder ’t meel,
 ‘k Stach al den bruy in brent,
 Vnd snelden mier naech Soesten toe, Vnd kauten daer een Moogt
 Wen ’t liebe Vrou von Bockste-hoe, Im heylighdum behooght.

5 O! warent *God*, ‘k en wol nichts mier,
Sint Suflijn helf m’ hier aus,
 ‘k Gelaub der douvel voert mier hier, Behut voort Heyl. Kraus,
 O! Hollent, Hollent, mier verdrits, Voor wel mit ier Mooghts schun,
 Se haben was, se haben nits,
 Nicht mier mit haer zu thun.

J. Z. Baron.

*In 't midden van de Maert, als al de Katten Krollen,
Liet Krelis uyt zen staert, dees dolle drolle rollen.*

[Myn Trony hangter een mat veur.]

Toon: 't Gasteeltje van Rijpermonde, &c.

*MYn Trony hangter een mat veur, Iy zint het die ic mien, ja mien
Iy zint het die ic schat veur, Mijn eygen vlays en bien, ja bien.*

2 *Als ick op jou mijn blicke, Laet wayen met bescheyt, ja scheyt,
Val ick in duysent stricke, Van kruyp in d' O gedreyt, ja dreyt.*

3 *Mijn Trony hangter een mat veur, Jy zint het die ic mien, ja mien
En hou, en dou, en schat veur, Men eygen vleys en bien, ja bien.*

4 *De stroop die uyt het purper Van uwe lippen druypt, ja druypt
Heeft my (onnosle slurper!) In Venus kuip ekuypt, ja kuypt.*

5 *Mijn Trony hangter een mat veur, Jy zint het die ic mien, etc.
Iy zint het die ick schat veur, Mijn eygen vlays en bien, ja bien.*

Gril.

*CEly seyde tegens Bely, Bely, 'k weet niet wat me schort,
Almen Ingewant verdort, Loop zay Bely tegens Cely,
Crelis Joosten is de Man, Die je quael genesen kan,
't Is een worrelt van borsje, Neem hem tot je Trooster an.
Want, na ick bespeuren kan, Soete Sloof, je schort een &c.*

[Als schoonste Carileen.]

Stem: Adieu schoon Europa.

Als schoonste Carileen,
Eens wandelden alleen,
Soo songh sy lustigh uyt
Met soet gheluyt,
Waer van den echo 't laetste woort
Altijt na-baeude,
't Welck haer benaeude
Als sy 't heeft gehoort.

Want vraeghden sy wie 't deed',
Den Echo vraeghden 't meed',
Als sy het spreekken liet,
Hoorde sy niet,
Waer door het meysje was in ly
Als Carileen weende,
Den Echo steende,
Met vraeghde sy.

Geeft ghy my Lief ghenen?
Den Echo seyde ja,
Mint hy niet Carileen?
De Stem riep neen,
Waer door sy liep als heel ontsint
Door dichte boomen,
En sagh daer komen,
Haer lief Garind.

Doen was sy soo ontstelt,
Sy heeft hem stracx vertelt,
Met een ontrust gemoet,
Haer tegenspoet,
Hy lachte om haer soete reen,
Heeft haer met lusjes,
En duysent kusjes,
Gestelt te vreen.

Toebackx-sangh,***Toon: Wat is het licken, licken, licken, &c.***

WEch met het viese, vassen, pasen, dwasen,
 Ydele pocchers van 't gesoen, Laet dat de geyle Zatrÿs doen
 Komt wilt u lusjes soeter aesen, Sonder veel moeyte met gemak
 Laet ons gaen sitten by het viertjen, biertjen,
 'k Heb noch een doosjen in mijn sack, Met een pijp haghenevels Toback.

2 Als ick mach de suyv're pijpen, grijpen, nijpen,
 Isser mijn hert eerst recht verheught, Door 't lurcken van Verinisse deught,
 Moeten de fluymen van my sijpen,
 Dies segh ick noch ghelijck als voor,
 Viva de Pijp, en 't edel roocken, smoocken,
 Hebben een volle stoop by 't oor, Die 't niet en mach dat is een door.

3 Wat heeft het pijpje sachte, machte, krachten
 Yder om het te suygen streelt, die 't niet en heeft vaec daerom queelt
 Mannen, Vrouwen, by daegh en nachten,
 Sietmen met 't pijpje besigh sijn, Yder wilt winnen, in het trecke, becken,
 Roemt van het soenen, roemt van de Wijn,
 't Pijppen alleen is medicijn.

4 Daer de Kus-jonckers, magre konen, tonen,
 En veeltijts met een kale kop, Sal de Toback en Ceres sop
 Ons met twee bolle kaken, belonen,
 Die niet en smoockt die is wel nars,
 't Pijpjen staegh tusschen beenen, lippen, stippen,
 Mannen, Vrouwen, Vrysters, hoe dus bars,
 Niemant wort 't pijpje of suygen dwars.

Chanson.

*N*Ostre gros Valet Guillaume,
 Me fait tout ce que se veut,
 Il me donne un gros Plombeau,
 Et je luy prette mon comcombre,
 Mais si ma Mere y scavoit,
 Helas que je serois battue
 Mais si ma Mere y scavoit,
 Helas que j'aurois le fait.
 Il fust sur un jour du Dinmenche
 L' estois assis sur nos fagots,
 Il me donna deux abricots,
 Attachez a une banche,
 Mais si ma Mere y scavoit,
 Helas que, &c.
 Apres toute chose ditte,
 Ce bon drol vient la my nuyt,
 Il me donna o petit bruyt,
 Vne chose qui fait tant rire,
 Mais si ma Mere y scavoit,
 Helas que, &c.

[Nu mach my Bruydegom gebeuren 't soetste soet.]

Toon: Het daghet uyt den Oosten, &c.

NV mach my Bruydegom gebeuren 't soetste soet,

't Doet menigh hartje treuren dat my verblijden doet,

't Doet menigh hartje treuren, hertje treuren.

2 Ick ben nu van veel kommer en arrebeyt bevrijt,
Men brengt veel sorgh te kercken wanneer 't is uytgevrijt, *etc.*

3 Het Houw'lijcx Iock te dragen schijnt swaer en moeyelijkck
Soo ghy my wilt gelooven, hier is seer lieffelijck, *etc.*

4 Het Houw'lijck is een Haven, 't Gevry de reys op Zee,
De reys is vol perijckel maer veylig is de Ree, *etc.*

5 Het Houw'lijc maect mijn Bruytje so vrolijck en verheugt
Het doet haer nu genieten de aldergrootste vreught, *etc.*

6 Het moet haer wel behaghen, haer hartje roept komt weer,
Het is haer wel bekomen, kan ick, sy wil wel meer, *etc.*

7 Sy houdt niet meer van Vryen: zy heeft daer in geen zin,
Sy hout het met Trouwen, dat heeft veel vreughden in, *etc.*

8 Wanneer der minne vlammen van liefd 'thert branden doet
Het Houwelijck blust met vreughden terstont der minnen-gloet, *etc.*

9 Het kan van twee Gelieven en willen maken een,

't Maect druc in quade tijden, in voorspoet vreugt gemeen, *etc.*

10 Met Vryen oock den Mensch wel soms verheugen doet,
Maer 't heeft als 't heylig-bitter vol ramp en weynigh soet, *etc.*

11 Die vrijt is onderworpen den laster-tongh en Nijdt,
Zijt ghy door Trouw gebonden ghy zijt daer van bevrijt, *etc.*

12 Wilt niet u tijt verslijten, in 't vryen soete Ieught,
't Gevry mint niet als 't eynde, maer middel tot de vreught, *etc.*

13 Elck dan terwijl hy bloeyt, sich spoeyd' doch na den trou,
Des Somers bloost het Roosje maer 't kan niet tegen kou, *etc.*

14 Gebruyckt het soete werck-tuygh terwijl het noch is goet,
Den Grijsen is 't verboden, de Ieught kan, 't is haer soet,
Den Grijsen is 't verboden, is 't verboden.

La Boivinette.

DE soetste vreught, die Venus stort,
Zijn lusjes daer een Zieltje, bly af wort,
En haect nae 't soet, Dat haer verlangen doet.
Eer dat haer Ieught verdort; Geniet, terwijl ghy meught,
Het soet genot van u volwaerde Ieught, Ghy sult bevinde,
Dat een beminde, Proeft de grootste vreught.

Geen soeter gonst dan diemen heeft,
 Van een, daer Hart, en Ziel, en Zin na leeft,
 Door wiens vermaeck, dat ick van Liefde blaeck,
 Door lonckjes diese geeft, Door een soete schicht,
 Mijn boesem heeft vol soete brant gesticht: Wilt gy mijn klachten
 Maer eens versachten, Soo blijf ick verplicht.

[Ick mach met recht my over u beklaghen.]

Stemme: Je voudris bien ô Cloris,

Ick mach met recht my over u beklaghen,
 O tijdt, die my mijn vreughde hebt berooft,
 Een Minne-vlam was haer om 't hert geslagen,
 Die ick by haer noyt hadt te zijn gelooft;
 Sy liet my toe, een vreught; O tongh wilt swijghen,
 Een vreught, daer ick haer niet weer toe kan krijgen.
 Mijn hoop is uyt, ten sy de Min sijn krachten,
 Op nieuws te werck stelt aen mijn tweede Ziel:
 Maer hoe kom ick te weten haer ghedachten;
 Genomen het al na mijn wensch uytviel:
 Sy liet my toe, een vreught: O tongh wilt swijghen
 Een vreught, daer ick haer niet weer toe kan krijgen.

Jonghmans-Lof.

Toon: *Nu sich ondanckbaer toont mijn Herderinne, &c.*

ROemwaerde Spruytjes, cieraetjes der Werelt,
 Deftigh gebloosjes, vol jeughdighe douw,
 Glansjes en Cransjes gantsch aerdigh beperelt,
 Sind'lijck, en mind'lijck gestrickt met de Trouw,
 Geestighe Geesjes dertel in de Min,
 Vol geyle queesjes, soet naer yder zin,
 V eeuwighdurend Lof munt boven all
Phaebus bestraelt u daer 't noyt duyst'ren sal.

2 Hertjes besoetelt, Ha! schrandre sinnen,
 Fackels der Maeghden in 't duyster geschijn,
 Helden te Velden, wie sou u niet winnen?
 Pronckjes, trots Pronckjes die onder de Son zijn,
 Begeurde Fleurtjes, *Venus* eygen kroos,
 Sy der Messeurtjes schoonder dan een Roos,
 Der Goden oprecht, recht geoffert goet,
 Omhelsers van het aldersoetste soet.

3 Kussende lipjes, vol brandende liefde,
 Stoockertjes om een Brant-Offer te doen,

Heldere wereltsche Maegde-geriefde,
 Al het vermaken in 'tjeugdige groen,
 Met een goet lachje, deftig gelaveert,
 Daer in 't soet Vrachje dat de *Min-Godt* eert,
 Of een Speelwagen, die *Diana* ment,
 Ghy zijt, o Roem voor 't deughdens spoor erkent.

4 Wakende-wakers, voor 't huys uws Beminde,
 Die menigh steeghje, en straetje bekruyst,
 Maer laes! dit haet ick, d'onstuymige winden,
 't Zijn al playsiertjes tot datmen verhuyst,
 Wilt 't deurtjen open, ach! wat krijght 't hert vreught?
 Niet, en te hoopen, 't perst u dert'le leught,
 Dan heeft de Liefd'en Min, een strijt, in schijn,
 Doch denckt 't is een van d'aldersoetste pijn.

5 *Laura*, vlecht Kransje van alle couleuren,
 Voor u, O Ionghmans, op 't hoogste beromt,
 Doormengelt met Kruytjes en Blomtjes vol geuren,
 Waer op dat *Phaebus* sijn straeltjes ontmont,
 Omhelst naer 't leven, midden *Floraas-hof*,
 V hoogh verheven, trots beglanste lof,
 Van Godt-Apol, bedouwt met zeghen kracht,
 Dat u, o Maeghden-Rey meed' soet toelacht.

Der Maeghden-Lof.***Stemme: Balet à Bronckhorst.***

WErelts Pronckjes,
 Vytmtend schone beeltjes
 Vol geestigheyt, Minnelonckjes
 Soet eenstemmige keeltjes,
 En vol beleydt, Naer de zin,
 Toetsteentjes vande Min,
 In dert'le Vryen
 Vloed', en Getyen,
 Vol medelyen,
 Ha roem! van Nimphen glans
 Ten Dans, ten Dans
 Dits een tak der Maegekrans.
 2 Sinn'lijkheytjes,
 Wie sou u niet beminnen,
 Bluster van brant,
 Minnelijckheytjes,
 De schoonste Herderinnen,
 Van 't gantsche Lant,
 Niets en heeft,
 Van schoonheyt al wat leeft,
 Aen uwe leden,
 Geestigh besneden,
 De Hoofsche zeden,
 Bekoorter den Minnaer,
 Die daer, die daer,
 Speelt met u en 't jeugdig jaer.
 3 Groene-Maeghden,
 Omhelst met geyle Fleurtjes,
 Vol douw des Deughts,
 Al behaeghden
 Blosende Minne-kleurtjes,
 O! Blom des Ieughts,
 Waerde Son,
 Sijn Heerlijkheyt aen von,

Bloeysels na 't leven,
 Soo net en even,
 Men sou schier geven:
 Door liefd' en lust, sijn Trouw,
 Aen jou, aen jou,
 Maken u (O! Maegden) vrou.
 4 Held're Baeckjes,
 Inwendige soete koorsjes,
 Lust die u vrijt,
 Vol vermaeckjes,
 Recht wech leydende toorsjes,
 In dees ons tijdt,
 Bly ghelaet,
 In huys of op der straet,
 Vroegh jeugd'ge Meytjes,
 Ia Rareteytjes,
 Begraes de Weytjes,
 Al watmen wenschen kan,
 Is an, Is an,
 V volmaeckte kans gespan.

[Gantsch dat 's eerst een vrijster.]

Toon: *Het quammer een Reyser, &c.*

GAantsch dat 's eerst een vrijster
 Sy singht als een Lijster,
 Sy isser volmaeckt in als,
 Ia in 't courtsieren,
 Als had sy 't gaen leeren,
 Te Hove, by Schot of Wals.
 Sy isser het puyckje,
 Ia 't Fisje uyt 't Fuyckje
 Op d'oud' Achterburghwal,
 Seer netjes en fiertjes,
 Trots alle de Diertjes
 In 't geheele Hollants dal.
 Sy heefter veel Vryers,
 Maer weynigh bedyers,
 Sy scheyden daer haest weer uyt
 Sy komen wat praten,

Dan gaense verlaten
 Als sy meent sy is de Bruyt.
 Het zijn vuyle monden,
 Die onlanghs soo schonden
 Die suyvere Maeghde-Bloem,
 Die icker met eeren,
 (Doch sonder flatteren)
 Voor 't puyckjen van d' Amstel noem.
 Haer volmaeckte Leden,
 Bevallijcke zeden,
 Daer meed sy ter werelt leeft,
 Die maecken dat zy'er,
 Niet simpel een Vryer,
 Maer hondert-en-'t seventigh heeft.
 Ten zijnder geen Boertjes,
 Geen Snyers, geen Loertjes,
 Maer Koopluy en Winckeliers
 Zy-Reders, Boeck-binders,
 Dat zijn haer beminders,
 Oock Wijnverlaters, Barbiers.
 Ach 't is sulcken Engel
 Daer ick steeds nae hengel
 Als icker by avont gae,
 Ick loop voor haer deurtje,
 Ick kijck door het scheurtje,
 Ick hem en sy volght my nae.
O! heden.

Drinck-Liedt,

Stemme: *Ben ick krom, &c.*

*LV*stje niet// Geertje spiet, Met my te suypen,
Krijghje dan// vande kan, Dronckemans stuypen,

Hey laet maer waeyen! maeck los al de reven!
 Wech met het water de Wijn-godt moet leven.

2 Slae de handt// aen de randt, Van dese Glasen,
 Weest gestelt// als een Helt, Onder ons Basen,
 Lustigh en rustigh tsa! vrolijck en wacker,
 Suypt, en laet varen Vrouw-Venus haer Acker.

3 Papen en Monnicken, Leecken en Nonnen, Al't gehoy// in 't gepoy,
 Vyt volle tonnen Elck scheidt sijn behagen in alle manieren,
 Laet ons te samen, het Potvege vieren.

4 'k Set de stoet// uyt 't gemoet, Van fiere meyden,
 'k Ben te schu// 'k laet me nu, Nimmer verleyden,
 Sijnse hoovaerdich, 'k stelse uyt mijn sinnen,
 'k Ben te eel aardigh, om trotse te minnen.

5 Poesel vleesch// is mijn eysch Wech met de moed'gen,
 Mijn playsier// is in 't bier En by de goed'gen,
 Die met de rugh my groeten en eeren,
 Weet ick de hielten behendigh te keeren.

6 Heeft een vrient// my gedient, Met volle biertjes,
 'k Ben verplicht// aen 't gesicht, Van soete diertjes,
 Vly ick of vry ick, ter eeren het minnen,
 't Is om de zinnen, van Iuffers te minnen.

[Sinter Claes heeft vande Nacht, 't Bruytje wat gegeven.]

Toon: Vrouwtje is jou Man niet thuys, &c.

Sinter Claes heeft vande Nacht, 't Bruytje wat gegeven,
 En gehouden Kater-jacht, Noyt geen beter leven,
 Is tot soo een tijdt bedacht, 't Spruyt uyt 't Ia-woort geven,
 Siet hoe datse me eens lacht, En prijst 't Huw'lijcks leven.
 Sinter-Claes komt morgen weer, Set jou kous, en schoenen,
 Kom Speelmeysjes wacht u eer Elck moet hier eens soenen,
 Want siet dit is 't recht begeer, Of wiljet niet doene
 't Maeghde-Blomtje swack en teer, Sal hy weer hergroenen.

[Komt mijn Oyen Lamm'ren.]

Toon: C'est Annij si belle, &c.

KOmt mijn Oyen Lamm'ren,
 Treet te veltwaert in,
 Staect het droevigh jamm'ren
 Van uw' Harderin.
 2 Gaet en knabbelt blaetjes
 Langhs de dorre Hey,
 Terwijl ick dees paetjes,
 Tree met naer geschrey.
 3 Al dees Beemden en Bomen,
 Zijn met my begaen,
 Ia dees water-stroomen,
 Blyven stille staen.
 4 Al dees wilde dieren,
 Worden tam en mack,
 Sy niet tierelieren,
 Vreughdigh by op een tack.

5 Mits sy vreesent derven
Mijn trouw Harder Pan,
Soo moet ick 't besterven,
Komt hy niet meer an.

6 Tuygt vry Noortse stranden
En ghy Amstel-kust,
Oft mijn hart niet branden,
Nae mijn Harders lust.

7 En ghy mede wooningh,
Daer men heeft gespeelt,
De droeve vertoningh
Van Dorethas beelt.

8 Tot de duyster wolcken,
Deckten d' Aertrijck, dan
Brochten Venus tolcken
Ons vreught weder an.

9 Tot Auroraes luyster
Klopten voor het glas,
En Morpheus duyster,
Gantsch verdweenen was

10 Nu so moet ick treuren,
Eensaem vol geweent,
Mach 't my niet gebeuren,
Dat wy worden een.

11 Adieu ontrou Harder,
Spiegelt u aen my,
Nymphjes, eer ghy varder
Valt in minnery.

I. D. K.

Sangh.

TE Haerlem in den Houte,
Keert de Molenaer om,
Daer woont een meysken stoute
Om en om en wederom
En keert de molenaer om, possa.

2 Dat hoorden een der knapen,
Keert de molenaer om,
Die woud by 't meysken slapen,
Om en om en wederom, En *etc.*

3 Dat mijn Moeder dat wiste,
Keert de molenaer om,
Sy sloot my in een kiste, *etc.*

4 Men sal u Moeder schencken Wijn,
Keert de molenaer om,
Sy sal so wel te vreden sijn, *etc.*

[Ay Goude Roosebant, die hartjens t'samen hecht.]

AY Goude Roosebant, die hartjens t'samen hecht,
Om 't lieve Vingertje, Dat Lely wit verdoofde,
V luyster-rijcke glans, vertoont te byster slecht,
En haer snee witte handt, die uwe eer beroofde.
V Roose-Kransje, pronckt met harten drymael drie,
Die 't schitterent gesternt al barrenent beflonck'ren,
Haer hooge Voorhoofd blanck, dat voert twee starren, die
De luyster-rijcke glans van Phaebi puyck verdonck'ren.
Waer door een yders hart, alst maer eenzijdse lonck,
Van 't lieve lodder-licht bestraelt, geraeckt in lyen,
Daer 's als verwinnares, met zege-tekens pronckt,
Terwijl elck om haer gunst, malkanderen benyen.
Wel, luckigh was hy, die er 't nootloot toe beschoot,
Om soo een Daphne kuys als eygen mee te brallen,
Hy roem vry 's Hemels gunst, en haer, die hem verkoor,
Tot sulck een zege-prael, die yder sou gevallen.

[Philis, O schoon Godin.]

Stem: Nova.

PHilis, O schoon Godin,
Aenhoort u Herders sin,
Aenhoort u Slaef eens klagen,
Over u Bemin,
't Is nu drie Iaer gheleen,
Dat uwe roode mont
En uwe teere leen,
Mijn jonck hert heeft gewont.

2 By nacht alst niemant siet,
Soo klaeagh ick mijn verdriet,
Voor haer gesloten deur,
Maer sy en acht my niet,
De maen getuyen sal
De traentjes die ick stort
Het droevighste van al
Sy niet beweeght en wort.

3 V lieflijk oogen-strael,
Die zijn het principael,
Die mijn bedroefde ziel,
Aen doet dese quael,
Want uyt y ooghjes vloeyt
De Goddelijcke vlam,
Die mijn jonck hertje boeyt,
En d'eerste vryheyt nam.

4 O Hemel schoone maeght,
Die 's werelts wreetheijt draegt
Want ghy zijt als de Son,
Wanneer sy 's morgens daelt,
O Sterre, vol van vreught,
Princesse deser eeuw,
Want ghy toont in u jeught,
De wreetheyt van een Leeuw.

5 Ick zweer u by de Goon,
En Plutoos duyster Throon,
Doet ghy mijn geen gena,
Ick sal my selven doon,

So ghy my sterven doet,
 Ick sal tot u verwijt,
 Doen schrijven met mijn bloedt,
 Dat ghy de oorsaeck zijt.

6 Of ist om dat nu zijn,
 V Ouders meer als mijn,
 Moet ick daerom u Slaef,
 Derven dese pijn,
 Princesse vol van jeught,
 Aensiet mijn hoogste noot,
 Eer ick hier neder kniel,
 Geeft vonnis van mijn doot.

[Mijn middag-Son so schoon in 't bloosen.]

Stemme: *De tijdt begint nu vast te naken, &c.*

Mijn middag-Son so schoon in 't bloosen, Aen 'tduycken sloeg nu komt verposen,
 De morgen-Son sijn loop, en geeft
 Haer luyster weer het eerste wesen, En is uyt Thetis schoot verresen;
 't Onsterff'lijck is noyt uytgeleeft

2 Geen felheyt sloop so stercke muren, De Doot geen Boom en kan verduren,
 Soo vast geplant in 't schoonste Hoff:
 Sy groeyt, en sal haer kroon opsteecken, En krachtigh door de Wolcken breken,
 Tot eer van 't Y, en Amstels loff.

3 So kan men 't groot in 't kleyn om vangen, Veel Eeuwen in een uur verlangen,
 Waer van 't begin hier seker wort;
 Dit voorspel doet de waerheyt stijven, Daer uyt gaen weer verweckt het blijven,
 Soo schietmen nimmermeer te kort.

[Hemel, schuyf u nacht-gordijnen.]

Stem: *Hooger Doris niet mijn gloetje.*

Hemel, schuyf u nacht-gordijnen, Hoe so moedigh op u Licht,
 Hoe so trots op u Sonnen-gesicht, En 't tintlend' starn gesicht?
 V zale, Laet dalen, Veel malen, Jaer stralen: Maer s'halen
 Niets by mijn Roselijne, Wil sy schijnen, 't Moet verdwijnen,
 Al wat u wulf belicht.

2Schoon sy tempert haer gesichjes, Schoon sy matight haer gespronck
 Schoon sy dempt, toont en temt haer gelonck,
 'T is niet dan vlam, en vonck.
 Haer gluurtjes, Haer kuurtjes, Hoe zuurtjes, Hoe stuurtjes,
 Sijn vuurtjes, Haer scherpe Minne-lichjes,
 Minne-schichjes, O, die lichjes Haer heete kracht ontgonck!

Graf-Schrift van Isaac Vos, kluchtige Tonneel-Speelder.

Isaac Vos leyt hier in d'aerde, Niet ten vollen na sijn waerde,
 Want hy op ons Duyts Tonneel, Met een Lier, of met een Veel.
 Wist de Joncker soo te speelen, En natuyrlijk uyt te beelen,
 Dat op elke greep en streeck, Self de gauste Mof besweeck,

Doch geen wonder, want door 't drincken, Scheen hy altijd neer te sinken
 Traegh en deftigh was sijn tree, Anders lagh, was hem een wee!
 Tot dat eynd'lijck sijn gebeente, 't Onlust van de goe Gemeente.
 In het Gasthuys nam haer keer, Daer op nieuws soo speelt hy weer,
 Kreupels, Lammen, ende Blinden, 't Eenemael verandert was:
 Want die yetwets voort kon hincken, Wou uyt d'henghste Bron mee drincken;
 Dan den groten Esculaep, Die de rampen van dien Aep,
 Kenden door sijn ouden Euvel, Schopten hem van Puidus heuvel,
 Wt sijn Meesterlijcken stoel, Al sijn Klercken door 't gewoel,
 Tegen al haer best aen 't reken, Om de beste van de Gecken,
 Voor sijn School-loon, en sijn leer, Te versellen na het veer.
 Daer hem Charon reets in wachte, 't veergelt eyschte en hy lachte.
 D'Ander zy schier niet en zucht, Lieve Charon, daer z' een klucht,
 Die 'k ter eeren van de Moffen, En haer snorcken en haer stoffen
 Heb gemaect en zelfs gerijmt, Yder diese ziet beswijmt,
 Met geraeckten hy aen 't ende, By de Rederijckers bende,
 Daer hem Pluto nu ter tijdt, voor hem speelen laet om strijdt.
 Men hielt zijn uytvaert in den Schouburgh 't preuts gebouw,
 Zijn Naders en zijn Broers, die volghden hem in rouw.
 Wt Parnas.

[Siet waerde Roselijn.]*Toon: Eylacy wreede Wicht, etc.*

Siet waerde Roselijn,
 Hoe ick gestadigh quijn,
 Door uwe vlam ontsteecken:
 Hoe uyt mijn Oogen-badt
 Langhs de wangen komt leken
 Bigg'lend, het ziltigh nat.

2 Ach! dat u Ooge siet,
 Dees droeve tranen vliet,
 En niet een traen laet tranen,
 Sluyt dan de kille kouw
 Vwe tranende banen?
 Of zijt ghy sonder rouw?

3 Neen, want een sagte sugt
 Dickwils u borst ontvlucht,
 Die kan getuyge wesen,
 Dat in u killigh hert,
 Nu een vonck is geresen,
 Van mede Minne-smert.

4 Sal 'k dan de reden raen,
 Waerom ghy mijn getraen,
 Steets ziet met drooge Oogen?
 Het is uw oogen-gloed
 Die u tranen doet droogen,
 En niet u kil ghemoet.

[Ghy Wayluy die de Iacht, hoogh acht.]*Stemme: De Mey die komter ons by, seer bly, &c.*

GHy Wayluy die de Iacht, hoogh acht,
 En neemt int schieten u vermaecken soet:
 Hoort toe ick sal het u gaen, verslaen,
 Wat nieuws dat my nu lestmael is ontmoet,
 Hoe dat ick smorgens voer, Wt schieten met mijn Roer,

Van alles versien, wat mijnder ontbrack,
 Van Cruyt en van Loot, Van Kaes en van Broot
 Van Bier en Toeback.

2 Wat heeft het te bedien, goe Lien,
 Oft men al heeft 't geen dat een Mensch behoeft,
 Ick gingh soo menigen stont, in't ront,
 Ick schoot niet dies soo wiert ick seer bedroeft,
 Soo dat ick toornigh zwoer, Stracks neem ick Tas en Roer,
 Mijn Kruyt en mijn Loot en smijt in d'Revier,
 En loopen ontstelt, Verdrincken mijn gelt, In Wijn en in Bier.

3 Als ick was op-ghestaen om gaen,
 Quam daer een aerdigh Meysje aenghetreen,
 Sy had haer heel moytjes aenghedaen,
 Sy seyde, wel Wayman hoe! waer wilje heen?
 Hoe komt datje niet schiet? Of deught u Vuyr-roer niet?
 Het lijkter nochtans wel hupsch en groot,
 Seg waer het u schort, Of komje te kort, van Kruyt of van Loot.

4 'k Antwoorde op haer reen, 'k Sey neen,
 Schoon Kint het schort mijn aen mijn tuychje niet,
 Want alle mijn tuygh is klaer nemaer,
 Wat salmen schieten daermen niet en siet,

Wayman hebt goeden moet, Is u gereetschap goet,
 Soo komt in mijn Bosje seyde sy fris,
 Daer sal ickje fijn, Behulpsaem zijn, Soo meughje niet mis.

5 Terstont nam ick mijn Roer, op schoer,
 Ick gingh met het schoon Kint, al aen de wint,
 Soetertje seyde, blijf staen, legh aen,
 Laet sien wat voor een Wayman datje bint,
 Schiet lustigh in dat swart, En mist eens hebje 't hart
 Soo komje niet weder in mijnen Bos, By daegh of by nacht
 Dus toont nu u macht, Mit schoot ick eens los.

6 Ick raecten den eersten schoot, seer bloot,
 En seyde' schoon Kint, en is het soo niet wel?
 Sy seyde' ghy hebt er al recht, mijn Knecht
 Ghy hebt geraeckt, en zijt soo fraey Ghesel,
 Een Kievit met een kuyf, Schiet my noch eens een Duyf,
 Soo benje de quant die icker begeer, Ick seyde sie daer,
 En mickten daer naer, Ick raecten hem weer.

7 Hoort eerje noch wegh gaet mijn Maet,
 Schiet my noch eerst een Koeckoeck van den tack,
 Ick seyde' ick kander niet meer, de Veer,
 Van mijn Vuyr-roer, die is al veel te zwack,

Kint, siet ghy niet hoe dat, Mijn Haen niet meer en vat,
 Sy nammer mijn Vuyr-roer selfs ter hant, En met een keer,
 Soo hadse de Veer, Al weer ghespant.

8 Mijn Band'lier namse ter handt, en vant
 Daer in omtrent noch eene halve schoot,
 Sy sprack doen tot haer begeer, noch meer,
 Schiet mijn een Mosje, dat en is niet groot,
 Terstont nam ick mijn Roer, Maer hoort eens hoe ick voer,
 Ten gaffer geen vuyr ten woude niet staen,
 Dus sprackse bedroeft, Wat schaet het? vertoeft,
 Ten wilder niet aen.

Chanson Nouvelle.

A Lentre de ce bois,
 Ou l'amour dort quelque fois,
 Le tient de Madelon,
 Vermeil comme une Rose,
 Ma fait voir en dormant,
 Encore tout autre chose,
 I' ay creu derriere un buisson,
 Tenir cette Madelon,
 Ma main sur son teton,
 Lors que je luy propose,
 Que le Jeu de l' amour,
 Est encore autre chose,

Dieux que de ravissement,
 Mais en songe seulement,
 Je pensois la baiser,
 Mais presque hors d' Haleine,
 Je me suis eveille,
 Bien loingh de Madeleine,
 Je te jure Madelon,
 Que ce songhe estoit si bon,
 Je voudrois de bon Coeur,
 Que tu eusse le meme,
 Tu dirois en effet,
 Ton Amour est extreme.
 He que vous semble mon coeur,
 Amour n' est il pas vainqueur,
 Il n' a point de repos,
 Sil n' a rendu contente,
 L' ame qui scait aimer,
 Vne si belle Amante.

Snakerytje Voor de Speelnoots van Juffer S. M. op de tweede dagh van haer Bruylofts-Feest.

WAerde Juffers, Hemels beeltjes, Soet en vrolijkce Gespeeltjes,
 Waerom is ons Bruytje maet, Toch berooft van 't pronc cieraet,
 Satse gistre met geen Kroontje, Kijnts, soo kostelijck op haer troontje
 En aen tafel? 'k wou ick wist, Waerom datse dat nou mist?
 Is 't verset, verknoeyt, verhoetelt, Is 't versoent vermalt, vertoetelt,

Of verknick-knick-knelis huyst? Jongens, rae ick dat niet juyst?
 Spreeck, ay helpme uyt dit dutten: Wel wat is hier te tututten?
 Speelnoots, segh ick, sooje gaet, vreesse meugje! hoor, geen quaet;
 Toch, ic moet je noch wat vragen, (By men zole, 'k vrees voor slagen)
 'k Bidje luystert met gedult, Beuckt me dan vry, heb ick schult:
 Seg eens, doe je met jou beyde, Iuffrou Bruyt te bed ginck leyde,
 En de kamer had alleen, Ging 'jer moedernaeckt ontkleen?
 Naeckt, berooft van Kroon en Kleeren, Seper, seper, sonder scheren,
 Hoe was sy doch al te moe, Luystert het my soetjes toe;
 't Sal, so 't niemant meer mach hooren, Blyven tusschen ons ses oren
 Geefme, klap ick 'er eens af, vry ses kuysjes voor een straf.
 Saghje niet haer koontjes bloosen? Hoorde je geen suchjes loosen?
 Schreyde sy geen traentjes laeu, Wierd sy niet wat queeps en flaeu,
 Voelde sy geen polsje jagen? Hoorde sy haer tongh niet klaghen?
 Wierd u poesle hant en neck, Niet gedruckt, gekust als geck?
 Strande niet u malsse lipjes, Op haer peerlemoere klipjes?
 Vreesde sy geen Minne-doodt? Seydje niet het heeft geen noot?
 'K Wou het selfs wel avontueren, 'k K hoop het oock niet lang sal duren
 Wat struyf, struyf, dat 's niemendal; Bruytje, hoe? ben je mal?
 Stil, wech, wech, met al dit karmen, Locket de Bruydgom in u armen:

Sacht, holla , 't is noch geen tijdt, Datje voor u Maeghdom strijdt:
 Laet hem bidden, smeken, vlyen, Worstelt dapper met je beyen;
 Hoe hy kittelt, wringht en wroet, Slae hem af, hou lustigh moet:
 Doch je kunt hem niet ontglippen, Of j'hem dikwils komt t'ontslippen
 'k Weet hy raect doch tot sijn wil, Schoon je roept, sacht! oey! oey stil
 Och die eens had mogen hooren, 't Geen sy u doen weer in d'ooren
 Sachjes toebeet, met een sucht! Was het niet, ick ben beducht,
 Lieve Juffers, mijn Gespeele, Hoe dat ick sal kunnen veele,
 Dat hy raeckt mijn bloote vleys? Ach ick word soo kout als ys,
 En ick gloey weer ondertussen, Laet ick u voor 't lest eens kussen,
 Opent dan de deur wat ras, Doch smaectt eerst den Ypokras:
 Laet mijn tweede zieltje binnen, 'k Ben getroost? laet hem beginnen:
 Mostje niet ter kamer uyt, Met dat hy quam te Bruyt?
 Dochtje niet, ghy sult wat vinde, Kom jy maer by u Beminde,
 Vriend, sy is soo wel gehart, Dat sy jou wel eerst uyt tart?
 Wie sal u niet moeten prysen, Als hy hoort u onderwysen?
 Neen; me-Juffers, 't komt niet vreemt, Dat je mee eens mocht, wie hemt
 Och 't is Hymen! ick mach vreesen, Bloet hy dreygt my met sijn wesen
 Juffertjes, ick bid gena! Scheld jy my niet quyt? segh ja:
 Heb ick wat te grof esponne, Kijck, jy had het ierst begonne;

Immers moet ick lyden straf? Dat 'k jou elck een kusje gaf.
 Souie niet wel zyn te vrede, Neenie? waerom niet geef rede?
 Hoe na schortie mee wat aars? Houie kleur ic meen wat raers,
 Lyc de Bruyt creegh in haer schootie, Wel so helpie Kruyp in 't ootie.
 W. Schellinghs.

Op juffrouw Aarlandryn.

Toon: quadriton.

Wanneer sult ghy het vuyr Aarlande blussen,
 't Geen in dees Boesem, als een Aetna blaect?
 Als ick door 't kussen de Nectar smaeck
 Van uwe lippen, daer ick steeds na haeck, O! soete vermaeck.
 2 Met Rajeviel ghy voert vier Iaer geleden,
 En gaeft hem steeds, als hy slechts badt ghena,
 En tradt de schreden, Cleopatra,
 Nu weygeret ghy 't geen ghy doe gaeft dra, Doch 't is te spa.
 3 Laet dees gebaerde Man sijn kruyn eens domp'len,
 In u met Venus vocht bedaeude sloot,
 Eer dat de romp'len worden soo groot,

Dat yder, die wil varen in u boot, Hem schaloos stoot"

4 Hier door wiert Aerlandrijn geterght tot minne,
Trock op de Schot-deur van de Water-gracht,
Kom vaert dan binnen, sprack sy, maer sacht,
Op dat u komst weer op een ander nacht, Mach zijn verwacht.

5 Hy wierp haer op een Koets, bestroyt met Roosen,
Terwijl Cupido op de Bedt-spongh sat,
En deedt haer bloosen, trots Roose blat,
Tot sy van troet'le, rusten af-ghemat, Doch noch niet sat.

[Waer ick mijn wend of keer.]

Toon: Wen ick mijn tweede ziel, &c.

WAer ick mijn wend of keer, V liefde quelt my seer,
Hierom mijn Lief, Neemt acht op mijne pijn,
Want Venus macht dwinght mij by u te zijn,
Als u mijn liefde leedt, Ach Herderinne valt my niet soo wreet,
Vergunt u Slaef dat hy als Herder uwe Schaepjes weydt,
En somtijds by u leydt.

2 Waerom neemt ghy de vlucht, Is u mijn pijn gheneucht,
Segh Harderderin, In 't bloeyen van u Ieught?

Met rijpe sinnen, maeckt u slaef verheugt, Die door u 'tleve treckt
 En buyten u geen vreught ter werelt scheidt,
 Maer die verdwijnt, als snee op 't velt, door uwe klaer aenschijn,
 En soo vergaet in pijn.

3 Adieu dan Harderin, Moordresse van de Min,
 Die d'oorsaeck zijt, Dat door u liefdens gloet,
 Gebraden wert u Minnaers hart en bloet,
 Ick sal voortaan, te tijt, Mijns levens slijten, in verdrietigheyt,
 En op mijn Graf, sal ick doen snijden, dat u slaef door noot,
 Gestorven is de doot.

Chanson Nouvelle,

QUe ma Servante est gentille, Pour servir a la maison,
 Elle est de bonnen facon, Elle coust fort bien al'aiguille
 Cher Guillot employe la, Car ella faict bien cella.

2 En la Chambre, ou en la Salle, Elle travaille partout,
 Soict assise soict debout, On ne voit point son esgalle,

Cher Guillot employe la, Car elle fait bien cella.

3 Ma femme est tous jours mauvaise,
Elle dict que'elle ne fait rien,
Elle fille elle coust bien, Elle fait son linge & lempese,
Cher Guillot employe la, Car fait bien cella.

4 Elle scait de bonne sorte, Porte dans aller bien loing,
Et si tu en as besoing, Crois moy qu'elle est allez forte,
Cher Guillot employe la, Car elle fait bien cella.

[Barst uyt droevigh ghetraen.]

Toon: De doot van Phaeton,

*B*Arst uyt droevigh ghetraen, En treckt mijn ooghjes toe,
Wast weer mijn bleke kaeck, en lipjes moe,
Van klachjes, die steeds uyt mijn montje gaen,
'k Kan verdragen 't quaet,
Dat my, mijn Harder, schand'lijck soo verlaet,
'k Gae klagent quijne, 'k Moet heel verdwijne,
Ach mijn waerdste vrient, 'k Hebt noyt aen u verdient.

2 Och of ghy my nu saeght: Behendt onder dees blaen,
 Vol schrick, vol vrees, vol droefheydt zwaer gelaen,
 Vol smart, vol spijt, dat steeds mijn hertje kneeght,
 'k Geloof niet of ghy sout, In u gevoelen, 't geen my dus benout,
 My weer beminnen, Stieren u zinnen,
 Om te helpen mijn, Wt dese droeve pijn.

3 Maer nu ghy my dus haet, En mijn by zijn veracht,
 Mijn droef, gekrijt, en al mijn nare klacht,
 V niet beweeght, maer blijft al even quaet,
 Beveel ick my de Goon, En u een ander Lief vol deugden schoon
 'k Hoop nu met lusten In d' aerd te rusten,
 Want mijn levens zijn, Is droefheydt sonder pijn.

4 Vaert wel segh ick voor 't laest, Mijn adem die verflout,
 't Gesicht verdwijnt, mijn leetjes worden kout,
 Ick reck my uyt, 'k gevoel my over 't quaetst,
 Ach smaeckelijcke doot! 'k Danck u, dat gy my uyt dees pijnne noot
 Venus Godinne, Ghy siet mijn Minne,
 Door de doot geblust, Gunt nu mijn ziele rust.

[Den Houwelijcken-staet die doeter my suchten.]

Stemme: Alst begint.

DEn Houwelijcken-staet die doeter my suchten,

Daer der soo menigh om treuren moet,
 Ick leefden eertijts in alle weelden, en ghenuchten,
 Men eerde, men diende, my om mijn goet,
 Doen was ick Heer en, Meester, ick had het gebiet,
 Maer, nu soo ben ick boven een dienstknecht niet,
 Maer was ick ongebonden, ongebonden sonder sonden,
 Maer was ick ongebonden, ick en treurde niet.

2 Maer nu ben ick getrouwt, men mach het oock wel weten,
 Ick hebber een Vrou, jae alsoo quaden Vrou,
 Iae! al was ick met mijn Neers op een Hekel geseten,
 Ick het niet veel quader dan hebben sou,
 Daer door ben ick gekomen in soo zwaer verdriet,
 Ick wensch hem voor sint felten, die der mijn aen riet,
 Maer was ick ongebonden, *etc.*

3 Wel eer soo quinckeleerde, ick een aerdigh Deuntje,
 Vrolijk dan geest, ongebonden aen een Wijf,
 Maer nu soo is mijn beste Lietje, suye, suye, Seuntje
 Een treur'ge wiegh is nu mijn tijdt-verdrijf,
 Maer dan in plaets van troost, in al mijn swaer verdriet,
 Graeuwen en snaeuwen, van een so quade Griet,
 Maer was ick ongebonden, *etc.*

4 Den Houwelijcken-staet die viel my niet soo bange,
 Was het maer te doen, om een Iaertje of twee,
 Maer eeuwichlijck, Helaes! dat deurter alsoo langhe,
 Ick sieder noch geen endt aen alle mijn wee,
 Och, mocht ick weder ontrouwen, ick en achte het niet,
 Het geschiede noyt sijn leven was het niet gheschiet, Maer *etc.*

5 Ghy jeughdighe Knaepjes, kloeck en fris van leden,
 Spiegelt u doch alle aen mijn ongheval,
 En wilt u jonge Iaertjes aen gheen Wijf besteden,
 Maer luystert nae my wat ick u segghen sal,
 Vergaept u doch aen rijckdom, noch oock aen schoonheydt niet,
 Daer door ben ick ghekomen in alsoo zwaer verdriet, Maer *etc.*

I. M.

Sang-Rolletje, voor de Feest-Genoden van I. A. en K. B. Voor-Sangh.

Toon: Op het hoeckje van een Steeghje

VRIENDEN ick kom u mee deelen,
 Laburdon, tiereliron,

Bruylofts-stof, voor tongh en keelen,
 Laburette tierelirette, laburdon tierelieron,
 'k Loofje neust hiel wel mijn seggen, Laburdon, &c.
 'k Hoef u dan niet uyt te leggen, Laburette, &c.
 Kom, 'tsa, 'tsa, aen 't keele smeeren, Laburdon, &c.
 Singht fris op dit paer ter eeren, Laburette, &c.

[Men zeydt de wuste Min is blindt.]

Toon: Si vous ne voulez me guerir, &c.

MEn zeydt de wuste Min is blindt,
 Ick zegh, hy mach de droely wesen!
 Want in 't Minne-pesen,
 Men 't heel anders vindt:
 Geen Mensche, Vee, of Dier ontslipt,
 Die 't snege Boefje, niet (hoe schu) en kipt;
 Voor 'tmoetje ben je hat,
 Al hadj' een bort voort 't gat.

[Dit blijkt aen ons Bruygom en Bruytje, die 't Guytje.]

Toon: Nu ben ick belust op singen, &c.

Dit blijkt aen ons Bruygom en Bruytje, die 't Guytje,
 Schoon blindelinghs, hiel wel, oock vandt.
 Sy proefden van zijn Kruidje,
 Strick strackjes raeckten z'in brandt.

Sangh.

Toon: La Vigone, &c.

Gelijck op 's Winters endt;
 De puycke, en over-aenghename Lent,
 Zoo pril en schoon, Ons steld ten toon,
 Het Gloorrijck Purper, van Dioon. Zoo praelde,
 En straelde, Dees Roos; Wiens bloos.
 Keurigh verkoos, De Bruydegom, Hy swoeghden om
 Dees flonckerende Pincxster-Blom.

[Geen heete daghen, Noch Winter-vlagen.]**Toon: Courante Francoise, &c.**

GEen heete daghen, Noch Winter-vlagen,
 Konden sijn minnen-gloet, Noch wens, naer 't soetste soet
 Beletten, Dichjes, Waren de Schichjes.
 Gehart in liefdens vuur, Geen moeyte viel hem suur:
 Tot hy gena, En 't lang gewenste Ia, Verkreeg. O my!
 Wat was hy bly, Hy swom in leckerny.

[De nijt, van spijt, haer Reusel scheurt.]**Toon: Petite Royale.**

DE nijt, van spijt, haer Reusel scheurt, Nu sy haer Keffers tongen
 Siet so kort gedwongen, Stokebrande, treurt,
 Siet hoe de liefde, Hier twe zielen bint; Die gy met logens griefde,
 Al u snoo bewint, Vervlieght nu als de Windt.

Dry-Sangh,**Toon: De Nachtegael, &c.**

NA bed, spick-spelder nieuw jongh Paer ,

Wy wenschen dat ghy meught binnen 't laer,
Met vreugde zijn (lach niet) Moertje en Vaer,

Aen de Genoden,

Stem: Courante Monsieur.

HOe vaerje Bruylofs-Gasjes, seg, al vrolick?
Wat zo siet, ay wijcktniet, vande trant:
Foey 't is te olick, By me keel 't is schant,
Datmen hier naer moet seggen gaen,
Wat struyf, die Vruyloft, ginck niet eens recht aen,
Yder sat trist, niemant begon,
'tWas of men geen vijf tellen kon.

[Laet ons vrolick wesen nou.]

Toon, Tweede Carileen.

LAet ons vrolick wesen nou,
Elck schud den aep eens uyt den mou,
Wacker drinckt, lustigh singht, dat het klinckt,

Wat soo ziet, nou Speelmeysjes, 't sa men hoort jou niet,
 Kom, singh deur, of singh veur, ghy hebt keur;
 Wel je prijckt, dat het niet met al en lijkt;
 Doch men siet, en bespiet, schoonje niet
 Een woort uyt, datje me graegh waert de Bruyt.

[Jonghmans 'tza.]

Stem: Ben ick krom, &c.

Jonghmans 'tza, Toont eens dra, Alle jou kunsjes,
 Maeck ruymbaen, Vangt dan aen, 't Waer ander vunsjes
 Datmen u, nu sou sien, dutten, en druylen.
 Als een deel lompige weet-niets, gulyen.

[Iongens, zoo ick u kom steuren.]

Toon: Hey waer benje Koker-Iansz,

Iongens, zoo ick u kom steuren,
 Nou je juyst zijt in jou kracht,
 Wilt dit Dicht aen stuckjes scheuren,

Zeper 'k geef jou volle macht, Benje quaet? Ic weet raed,
 Hoor, voor 't lest, maer noch een woort,
 Knorrepotten, Kan 't niet hotten?
 Veeght aen elck een stuck jou poort.
 W. Schellings.

[O! bron-ader vol vreught.]

Toon: Ie voy toute les nuicts, &c.

O! Bron-ader vol vreught, O! hert, en ziels gheneught,
 O soete brandt! die hert en ziele bindt,
 O! Heyl Fonteyn, daer men veel vreught in vindt,
 Hoe groot is uwe kracht? Hoe zoet u pijn, en pijn die 't al versacht
 De felle doot scheyt ziel en leven, Maer d' oprechte Trouw,
 Scheyt nimmer Man en Vrouw.

2 Het Schaepje staet verbaest, Ten heeft niet daer het graest,
 En 't staet versuft, het weet niet hoe het sal,
 Het mist sijn Herderin, en 't heeft geen Stal,
 Maer hoe ick loop te ver, En schiet in't doncker een verholen ster,
 'T is tijdt van vreughde, daer van gezweghen,
 Hey! dat gaetje voor, En lecht dit op een oor.

3 En siet! hoe 't hertje joockt, De Bruyd'gom streelt en stroockt
 Sijn Honigh Bie, en soete weder-gae,
 Het minste lonckje, gheeft het woortje Iae,
 En doolt nae 't Ledicant, En soo te blussen, liefdes lieve Brant,
 Gheley de Bruyt, sy schijnt te schroomen:
 Of sy segghen wouw, 'K ben Weduw, Bruyt en Vrouw.

[Fy Ioosten kreegh een nieuwe vlam.]

Stem: Teunis, &c.

FY Ioosten kreegh een nieuwe vlam,
 En riep met volle snater,
 Ier dat ic Melis Tysz nam
 Ick sprongh veel liever in 't water,
 Ick bin versot op Fransje, Ick ben versot op Fransje,
 En Singh sijn lof, Van ainden of,
 Het is een giestigh Iansje, etc.

2 Wat gingh ick met die Droogert aen,
 Die lompe Melis krombien,
 Maer Fransje Flore dat 's een Haen,

Die rijen ken en omsien, Daerom bemin ick Fransje,
 Daerom bemin ick Fransje, En etc.

3 Als ick, O suycker inde Pan?
 Met kus op kus mach kaetsen,
 Mijn lippen tegens Fransjes an,
 Soo rijdt mijn hert op schaetsen:
 Daerom bemin ick Fransje,
 Daerom bemin ick Fransje, En etc.

4 Gien Keunincklijcke Schepter swerck
 En blinckt niet half soo helder,
 Als 't rain eguurd betiele werck,
 In Frangsje Flores Kelder,
 Ick hout met Frangsje Flore,
 Ick hout met Frangsje Flore,
 En zingh sijn lof, Van ainden of,
 Het is een giest met ooren, etc.

*Aen Iuffrouw K. I. R.**Toon: Stocke-dans.*

Als de Son sijn glants liet dalen,
 En het Ster-licht 't aerdrijck licht,
 Sach ick dubb'le Sonne-stralen,
 In Catrijntjes aenghesicht.

2 Zeylsteen die mijn hert kon trecken,
 Lock-aes daer mijn Ziel nae socht,
 Aetna die een brant kunt wecken,
 Daer noyt brandt sijn woonplaets socht.

3 't Minne-wicht schept in u hairen
 Een verliefde lief'lijkheyd,
 Siet hy soeckt sijn boogh te snaren,
 Met u hair aen een gedreyt.

4 Kaeckjens als twee Roose-bladen,
 Lipjens als ghestremt Robijn,
 Mocht ick daer mijn voedtsel halen,
 'K wenste mee een Bie te zijn.

5 Swanen halsje, gansch omstrengelt,
 Met de lonckjes van u Hair,

't Blaeuw lesuur daer door ghemengelt,
Ach! dat dit mijn rust-plaets waer.

6 Blancke borsjes, minne-heuv'len,
Nectar-vaetjes van de Goon,
Ach die in dat dal mocht sneuv'len!
Kreegh meer luck als Mirraas Soon

7 Poesel vleysje, minne-paetje
Venus Doolhof, Minnaers lust,
Vreughde-kelder, slibber straetje,
Daer de Min sijn brandt uyt blust.

8 Wie kan u volmaecktheydt loven,
Pronckje van ons Amstel-stadt
Paris Gift: soud ghy berooven
Soo hy noch den Appel hadt.

9 Ach die oock een plaets mocht krijgen!
In u hertje waerde Maeght,
Sacht ick derf soo hoogh niet stijghen,
Werdt niet quaedt 't is maer ghevraeght?

I. V. Breen.

al rollende.

*d'Onstelde Ioffer.**Stemme: Willem Dircksz.*

*I*Ou Sackereerde Vercken, De Nicker haelje wech,
 Indien jy niet wilt wercken, Vodde, Vodde,
 Indien jy niet wilt wercken, Gelijck als ickje segh.

2 Ick geef jou kost en kleeren, Wat duyvel meenje wel?
 Wil jy niet beter leeren, Daetlijck, daetlijck
 Wilt jy niet beter leeren, Ick jou uytstooten sel.

3 Iy wint noch vijfthien gulden, Aen klinck, klanck klaer gelt
 De drommel mocht dat dulden, 'K zweertje, 'k zweertje,
 De drommel mocht dat dulden, Zoo jy jou niet herstelt.

4 Daer zijn beget meer mejden, Brust heen, jou luije prij,
 'K hebt langh g'noegh moeten lijden, Gaet nou, heenen,
 'K hebt langh g'noegh moeten lijden,
 Gaet, dencht te mets op my.

[Ay Iofferken wilt bedoren.]

Stemme: Een Ruytertje Iongh van aren, &c.

Ay Iofferken wilt bedoren,
 Ick bidde jou weest te vreen,
 Ick schol het better kloren,
 Lijck as ick did voor heen,
 Ay jooght mie nicht, ick bidder jouom,
 Ay jooght mie nicht wech, ick bidder jou om,
 Mienen Voor die schol mie stoepen, Ioffer,
 Wen ick weer by hem kom.

2 Ick bidde jou op mijn knyen//
 Ach Iofferken holt doch op,
 Erbarmt jou over mijn lyen,
 Mienen Voor heeft sulcken kop,
 Hy sloegh mie schier doot, wen icker quam toes,
 Hy sloegh mie schier doot, wen icker quam toes,
 Hy schonde mie, quam hy te heuren, Ioffer;
 Dat ghy mie joeght oet 't Hoes.

3 Ay Iofferken noch ein joorke,
 'K schol werreken soo mien best
 Dat ghy, ond oock mien Voorke,
 Schol dancken mie op 't lest,
 'K bid jou van herten, met oogen traen,
 'K bid jou van herten, met oogen traen,
 Ay, laet ick weer by jou woonen, Me Ioffer,
 Ond nimt my weder aen.

[Naer achter dan, en betert iou.]

Toon: Petite Royale, &c.

NAer achter dan, en betert jou, Maeck datter niet meer klagten
 Van jou staen te wachten, En eert my als vrouw.
 Doet nu u Werck te degen, Weest niet luy of traegh,
 De Vloer te schrobben, veghen, Doet dat alle daegh,
 Siet dat heb ick graegh.

Iy sult niet hooren eenigh woort, Of nimmer 't minste kijven,
 Soo je trou wilt blijven, Alles doen soo 't hoort:
 Ick sal jou weer toe voeghen, Soms een Kant, of leur,
 Dat je met ghenoeghen Doeje als hier veur,
 Sult raken uyt mijn deur.

Ay hael over.

Drinck-Liedt.***Stemme: Alle daegh, even graegh, &c.***

NOu weer an, lustigh dan rontom aen 't sitten,
 Heel gerust, 'k ben belust, om eens te kitten,
 Laet ons de Borst te dege nu smeeren,
 't Is al betaelt daer van wy nu teeren.

2 Hey tsa aen, laet dat gaen, dat aen de Schroeven,
 Laet dat glas doch eens ras, herrewaerts loeven;
 Want het swiert stadigh voor onse ooghen,
 Anders wy souden hier schier verdrooghen.

3 Wie wil hier, by het Vyer sitten te druylen,
 Of op Straet, 's avonts laet, vliegen met d'Vylen,
 Laet ons dit Feest van *Bacchus* nu vieren,
 En met *Silenus* gints en weer swieren.

4 Hoe dus stil? Hey wie wil, nu een reys danssen,
 Ick wil mee, tree om tree, van Kooker Ianssen,
 't Is nu voor 't laest dat wy t'samen teeren,
 Maer laetje Stop-mes niemandt beseeren.

5 Nou ben ick, in mijn schick, met dit krioelen,
 Laet ons slaen, Handen aen, en dapper woelen:
 Want in Conscienti ghy zijt mijn Vrienden,
 Die meer aen my als yemandt verdienden.

6 Is 't niet best, voor het lest, Vrienden te scheidende?
 Nou avoes, uyt de Kroes wilt'et verbeyden,
 Daer grijpt het aen en brenghet'et ons lantje,
 Want het is een soo noblen Quantje,

7 'k Wil niet meer, 't Hooft doet seer, geeft'et mijn Makker,
 Spuw doch niet, datmen 't siet, Houje doch wacker,
 Ey laet de Haen den Slaper eerst wecken,
 Eer wy van 't soet Geselschap vertrecken,

Suyp-stijf.

[Wat duycker heeft den Arimiaen.]

Stemme: *Van de Nacht-Godin Diaen.*

*W*At duycker heeft den Arimiaen, Al weer dit snoode feyt begaen
 Dat hy door hande van een Bengel, Met een Tygers wreet ghewoel,
 Soo minnelijcken Engel, Sluyt in dese Poel.

2 't Is wonder dat haer blicksemt-licht,
 Hem niet als slaef en dienst verplicht,
 En dat haer minnelijcke loncken, Sijn boos Tyrannigh hert,
 Versachten en ontfoncken, Het medooghent wert.

3 Bedwingt men dan soo lieven Ziel,
 In 't Tuchthuys van een snoode Fiel,
 Wie kan soo lieven Engel quellen, En tot het diep ghesucht,
 Haer Hertjen zoo ontstellen, Door een valsch gherucht.

4 Is dit een Beckjen voor droogh broot
 En dranck als water uyt de Sloot,
 Zijn dese hantjes om te kluysteren? En is dit dan een Beelt,
 Om een gat te duysteren, 't Geen de herten steelt?

5 Wie siet haer droeve Ooghjes aen,
 Benevelt door een laeu ghetraen,
 Die niet haer Zieltjes rust sou soecken, En die de wreede daet,
 Van dien Tyran vervloecken, Die dit feyt begaet.

6 Al was de Wooningh van metael.
 De Kluysters van ghestrengheit stael,
 So sal mijn wil haer kracht verdrucken, En haer minnelijcke ziel
 Wt al 't ghekluyster rucken, 't Geen haer schoonheydt hiel.

YNDE.

Register.**A.**

<i>AMis c'est a ce coup.</i>	15
Ach Silvia Princesse.	22
Allon, Antonet schick voort.	58
Amaril mijn waerde Son.	146
Als schoonste Carileen.	168
<i>Ay goude Rosebant,</i>	182
<i>A lentrer de ce bois.</i>	190
Als de Son sijn glants liet dalen.	208
Ay Iofferken wilt bedoren.	211

B.

<i>Bon jour Buurman, goed jaer.</i>	163
Barst uyt droevigh ghetraen.	197

C.

Catrijntje heeft het speck al wech.	28
Coridon ach mijn dert'le vreught.	76
Com Speelmeysje, wilw' een reysje.	139

D.

De Bruyloft, Bruyloft die is uyt.	43

<i>Devin sujet de mes langueurs.</i>	71
De de de duysent Peeteneel.	112
Dit is de dagh dien vreughde-feest.	137
Dien dagh waer in ick 't soet ghesicht.	148
<i>Dit Levertje is uyt geen Ezel.</i>	151
De soetste vreught die Venus stort.	172
Den Houwelijcken staet die doeter mijn.	198
<i>Dit blyckt aen ons Bruygom en Bruytje.</i>	201
<i>De nydt, van spyt, &c.</i>	202

E.

Engele Choren.	37
Ey wat hoortmen viese grillen.	99

F.

Fy Ioosten kreegh een nieuwe vlam.	206

G.

<i>Grage smulle Schockebasjes.</i>	127
Ghy die in 't Hert de Winter draeght.	162
Gantsch dats 's eerst een vrijster.	177
Ghy Wayluy die de Iacht.	187

Gelijck op 's Winters endt.	201
Gheen heete daghen.	202

H.

<i>Ha Bonjour Margriete.</i>	72
Hey fris op eenmael ghesopen.	79
Herts lieber Broeder meyn.	88
<i>Hoe is myn wensch soo groot.</i>	90
Hoe lopen de tijden.	135
Hemel schuyf u nacht-gordijnen.	185
Hoe vaerje Bruylofts gasjes.	203

I.

Longe luy 'tsa niet te droomen.	24
<i>Ie suis picque d' Amour.</i>	57
Ick prees wel eer met minnelijck gedicht.	70
Ick heb den bras van 't vryen gaen.	84
<i>Joncker Mof ende Heer van Apen.</i>	91
Ick mach met recht my over u beklagen.	173
<i>Isaac Vos leydt hier in d' aerde.</i>	185
<i>Longhmans tsa, &c.</i>	204
<i>Jongens soo ic u kom steuren.</i>	204

Iou sackereerde Varcken. 210

K.

'K sie hier eer Neusen dan de mijne. 12
'K wou noch wel eens voor mijn doot. 140
Kus Rosemontje. 143
'K singh met mijn lichte vracht. 159
'K schol seen das ich ein Vrijster kreygh. 165
Komt mijn Oyen, Lamm'ren. 180

L.

Laest was ick met mijn Dorile. 40
Laquais verse duvin. 46
Lest als de Nacht Goddin Diaen. 49
Laisken was tot een gheneghen. 53
Lustje niet Geertje Spiet. 178
Laet ons vrolijk wesen nou. 203

M.

Mijn naeste Gebuyrtje ick brengh het u. 13
Mij soetje, ick moetje, 20
Mijn Suycker Iaepje Slurf, 74

<i>Ma man j'ay bien a vous conter.</i>	86
Min-Goodje Guytje, afgherecht.	109
Mijn Trony, hanghter een Mat veur,	171
Mijn Middagh-Son.	184
<i>Men seyt de wuste Min is blindt.</i>	200

N.

Nabuyr 'k wensch u goeden dagh:	38
<i>Nostre gros valet Guileaume.</i>	170
<i>Nu mach mijn Bruydegom gebeuren.</i>	171
Na achter dan, en betert jou.	212
<i>Nu weer an, lustigh dan.</i>	213

O.

<i>O Godt Iupijn Hemelsche vader.</i>	45
Och ick armen slechten bloet.	75
Op wat lossen grondt.	78
<i>Op nu mijn Musa, queelt gesanghen.</i>	115
O Bron ader vol vreught.	205

P.

<i>Presta mitias Ogus.</i>	205

Philis 't is my seker leet.	52
Pronck der Maeghden, soetje beckjes.	63
Philis o schoon Godin.	205

Q.

<i>Que ma Servante est gentile.</i>	196

R.

Roselijne wat lichten.	149
Roemwaerde Spruytjes.	174

S.

Segh my Harmen Hoender-diefje.	17
Soo langh is 't Bruytje Bruydt.	98
Speelnootjes ay kijck hoe is 't Bruytje, etc.	133
Siet hier de aldersoetste tijdt.	164
Sinter Claes heeft vande Nacht.	180
Siet waerde Roselijn.	187

T.

Tsa laet ons de Koningh trecken.	41
'T Wtert op de Marckt.	62

'Tis noch een korte wijl gheleen.	96
<i>'T heylicke komt een Mensch als kacken aen.</i>	123
't Levertje is van geen Knijntje.	157
Te Haerlem in den Houte.	181

V.

Vrienden 'k speel hier op mijn Fluyt.	32
<i>v. E. Werd te Begraeffenis ghebeden.</i>	60
<i>Vrienden ick kom u meed' deelen.</i>	200

W.

Wen ick mijne tweede Ziel.	9
Wech werelt 'k heb ghesien.	11
Waerom benje sprakeloos.	47
Wat is 't slecht Vryers in den koelt.	82
Wy liepen laestmael met berouw.	95
Wat heeft de Amstel al ghespuys.	119
<i>Wijck heerlijk Roma.</i>	144
<i>Wech met het viese vase rasen.</i>	169

Werelts pronckjes.	76
<i>Waerde Juffers, &c.</i>	191
Wanneer sult ghy het vuyr.	194
Waer ick my wend of keer.	195
Wat duycker heeft den Arimiaen.	214

EYNDE